

حق پناهندگی لزبین ها و گی ها (Stand vom 15.01.2018)

- [1. تأیید استحقاق فرد برای پذیرش پناهندگی و تشخیص وضعیت پناهندگی](#)
- [--- 1.1. تأیید شرایط فرد برای پذیرش پناهندگی](#)
- [--- 1.2. اعطای پناهندگی](#)
- [--- 1.3. اعطای محافظت غیر تکمیلی](#)
- [--- 1.4. منع دیپورت بر اساس § 60 Abs. 5 AufenthG](#)
- [--- 1.5. منع دیپورت بر اساس § 60 Abs. 7 AufenthG](#)
- [--- 1.6. پناهندگان همجنس گرا از کشورهای درگیر جنگ داخلی](#)
- [2. ورود از یک کشور مبدأ ایمن](#)
- [3. ورود از یک کشور ثالث ایمن](#)
- [4. نظامنامه دویلین](#)
- [5. سوء رفتار سیاسی](#)
- [6. اقدامات سوء رفتار](#)
- [7. پناهگاه همجنس گرایان](#)
- [8. زوجهای مردان و زنان](#)
- [9. قانون موضوعه پیشین دادگاه اداری فدرال و دادگاههای اجرایی](#)
- [10. نظامنامه پناهگاه](#)
- [--- 10.1. ورود](#)
- [--- 10.2. مرکز تماس پناهجویان-تأییدیه ورود- مجوز سکونت](#)
- [--- 10.3. ابزار ثبت](#)
- [--- 10.4. درخواست پناهگاه](#)
- [--- 10.5. وضعیت حقوقی پناهجویان](#)
- [محدودیت فضایی/ تعهدات سکونت](#)
- [سکونت در سکونتگاه مشترک](#)
- [فرصت های شغلی](#)
- [اشتغال](#)
- [آموزش و کارآموزی](#)
- [مزایای موجود تحت لایحه پاران پناهجویان](#)
- [دوره آموزش زبان افراد خارجی دارای مجوز سکونت](#)
- [--- 10.6. نظامنامه دویلین- مصاحبه مقدماتی](#)
- [--- 10.7. کلیسای پناهندگان](#)
- [--- 10.8. روش فوری](#)
- [--- 10.9. دادرسی](#)
- [--- 10.10. بررسی دفاعیه پناهندگان همجنس گرای](#)
- [--- 10.11. حکم BAMF](#)
- [11. سکونت پس از تأیید](#)
- [12. دوره آموزش زبان افراد خارجی دارای مجوز سکونت](#)
- [13. مجوز](#)
- [14. مجوز آموزش فنی و حرفه ای](#)
- [15. تجمیع مجدد خانوادگی](#)
- [16. جرایم پس از فرار و ورود دیر هنگام به جامعه](#)
- [17. نص قوانین، منشورهای اتحادیه اروپا، قوانین و مقررات، دستورالعمل های اداری، لینک ها](#)

gefördert durch

Bundesministerium
für Familie, Senioren, Frauen
und Jugend

Lesben- und Schwulenverband

1. تأیید استحقاق فرد برای پذیرش پناهندگی و تشخیص وضعیت پناهندگی

در خط مشی پناهگاه، اداره دولتی مهاجرت و پناهندگان (BAFM) بررسی می‌کند که آیا درخواست کننده:

1. واجد شرایط پناهندگی بر اساس Art. 16a Abs. 1 GG از قانون اساسی هست یا خیر
2. به عنوان پناهنده بر مبنای § 3 Abs. 1 AsylG, 60 Abs. 1 از قانون اقامت پناهندگان پذیرفته می‌شود یا خیر،
3. می‌تواند محافظت جانبی بر اساس § 4 Abs. 1 AsylG, 60 Abs. 2 AufenthG پذیرش دریافت کند یا خیر
4. ممنوعیت دیپورت بر اساس § 60 Abs. 5 oder 7 AufenthG از قانون اقامت وجود دارد یا خیر.

همچنین یک بازبینی از خدمات پژوهشی پارلمان آلمان را مشاهده کنید: "[گروه‌های محافظت از پناهجویان در آلمان](#)" (در: 15.12.2015).

--- 1.1. تأیید شرایط فرد برای پذیرش پناهندگی

در حالی که Art. 16 Abs. 2 Satz 2 GG یک حق بنیادین نامحدود را برای پناهندگی ایجاد می‌کند، این حق بنیادین در سال 1993 با حذف Art. 16 Abs. 2 Satz 2 GG از قانون اساسی محدود شد و با Art. 16a GG جایگزین شد.

این محدودیت‌ها اساساً شامل به‌کارگیری مقررات جهان سوم در Art. 16a Abs. 2 GG ([بخش زیر را ببینید](#)) در ماده از قانون اساسی، و مفهوم کشورهای مبدأ ایمن در ماده (3) 16 از قانون اساسی بود ([بخش زیر را ببینید](#)).

تأیید یک فرد واجد شرایط در پناهگاه بواسطه محدودیت‌های Art. 16a GG نسبتاً نادر است چرا که تنها کسانی که از طریق هوایی وارد می‌شوند، و نمی‌توانند در یک کشور ثالث ایمن باشند، به عنوان واجد شرایط پناهگاه تأیید خواهند شد.

--- 1.2. اعطای پناهندگی

همچنین، قانون‌گذار مفهوم پناهندگی بین‌المللی عنوان شده در [کنوانسیون پناهندگی ژنو](#) را در قانون ملی گنجانده است، § 3 Abs. 1 AsylG و § 60 Abs. 1 AufenthG را ببینید.

اگر یک پناه جو بر اساس Art. 16 a GG، به واسطه ورود از یک کشور ثالث ایمن، واجد شرایط پناهندگی شناخته شود، و نتواند به یک کشور ثالث دیپورت شود، او می‌تواند تحت لایحه پناهندگی، § 60 Abs. 1 AufenthG، § 3 Abs. 1 AsylG، پناهندگی بگیرد اگر در کشور خود تحت تهدیدات سوء رفتار بر اساس کنوانسیون پناهندگی ژنو باشد. بدین ترتیب، او نباید به کشور مبدأ دیپورت شود.

--- 1.3. اعطای محافظت غیر تکمیلی

هر کسی که واجد شرایط پناهندگی و یا پناهگاه نباشد، اما دلایل موثق داشته باشد مبنی بر اینکه مورد تهدید " آسیب جدی " در صورت بازگشت به کشور متبوع خود است، واجد شرایط محافظت جانبی می‌گردد (بخش 1) (4 از قانون پناهندگی). آسیب جدی:

1. تحمیل یا اجرای حکم اعدام،
2. شکنجه یا رفتار غیر انسانی یا تخریب کننده یا مجازات یا
3. تهدید جدی جانی یا شأن شهروندی در نتیجه جرم غیر عمدی در یک درگیری مسلحانه بین‌المللی یا داخلی.

--- 1.4. منع دیپورت براساس § 60 Abs. 5 AufenthG

براساس § 60 Abs. 5 AufenthG از قانون اقامت، یک فرد خارجی نمی‌تواند دیپورت شود اگر این امر براساس کنوانسیون اروپایی حقوق بشر غیر قانونی شناخته شود (EMRK). در نتیجه § 60 Abs. 5 AufenthG از قانون اقدامات شامل یک اصل مستقل نیست، بلکه تنها یک ارجاع تفسیری به EMRK و ممنوعیت دیپورت گنجانده شده در آن است.

از آنجاکه ممنوعیت شکنجه یا رفتار غیرانسانی یا تخریب کننده یا مجازات تحت Art. 3 EMRK هم‌اکنون در § 60 Abs. 2 AufenthG (محافظت غیرتکمیلی) گنجانده شده است، بخش § 60 Abs. 5 AufenthG در شرایطی مدنظر قرار می‌گیرد که در موارد منفرد افرادی که در EMRK در محافظت هستند، توسط احزاب دولتی از نظر حقوق بشر اساسی افراد مورد تهدید باشند.

با این حال، دیپورت کردن در خصوص این گونه افراد تحت عناوین حقوق بشر اساسی افراد- مانند آزادی بیان، عقیده و مذهب تحت Art. 9 EMRK - همیشه هم غیر مجاز نیست، اما تنها در موارد رفتار غیر معقول، اگر تهدید آسیب ایجاد شده در مقایسه با چیزی که تحت Art. 3 EMRK (=محافظت غیرتکمیلی) به واسطه رفتار غیرانسانی به ممنوعیت دیپورت می‌انجامد، بسیار جدی باشد.

حق محافظت از زندگی خانوادگی براساس Art. 8 EMRK یک مانع مربوط به کشور مقصد در برابر دیپورت تحت § 60 Abs. 5 AufenthG از قانون اقامت در زمانی که تنها بخشی از اعضای خانواده دیپورت می‌شوند نیست، بلکه احتمالاً یک مانع اجرایی داخلی است. این مسئله باید توسط مسئولین مهاجرت و وظیفه اجرای دیپورت را برعهده دارند مدنظر قرار بگیرد، هرچند که Art. 8 EMRK در ورای حمایت از Art. 6 GG، که به هر ترتیب باید رعایت شود، نیست.

--- 1.5. منع دیپورت براساس § 60 Abs. 7 AufenthG

منع دیپورت براساس § 60 Abs. 7 Satz 1 AufenthG در صورتی مدنظر قرار می‌گیرد که جان و آزادی فرد خارجی در کشور مقصد در معرض تهدید باشد. با این حال این در مورد همه خطراتی که یک گروه یا جمعیت، که فرد خارجی متعلق به آن است، صدق نمی‌کند (§ 60 Abs. 7 Satz 2 AufenthG).

اگر تهدیدات عمومی " در نتیجه یک خشونت غیر عمدی در یک درگیری مسلحانه داخلی یا بین‌المللی باشد، پناهجویان واجد شرایط محافظت جانبی هستند بخش بالا را ببینید.

اگر خطرات عمومی نتیجه فجایع طبیعی و مواردی از این قبیل باشند، مسئولین مملکتی می‌توانند این مسئله را براساس شرایط، طبق § 60a Abs. 1 und § 23 Abs. 1 AufenthG مدنظر قرار دهند. در غیاب چنین مواردی، براساس قانون موضوعه دادگاه اجرای فدرال، دیپورت بر مبنای § 60 Abs. 7 Satz 1 AufenthG تنها در صورتی انجام می‌شود که فرد خارجی مورد نظر در شرایط دیپورت مورد تهدید جانی یا تهدیدات جدی دیگر نباشد (BVerwGE 99, 324 (328); BVerwGE 115, 1; BVerwGE 137, 226, Rn. 15)

محافظت در برابر دیپورت براساس § 60 Abs. 7 Satz 1 AufenthG اختصاصاً در شرایطی مورد نظر است که خطر بدتر شدن بیماری فرد در نتیجه درمان نادرست یا ناکافی در کشور مقصد وجود داشته باشد.

براساس قانون موضوعه پیشین دادگاه اجرای فدرال، در خصوص بیماری، ممنوعیت دیپورت در شرایطی تأیید می‌شود که بیماری فرد خارجی به واسطه شرایط کشور مقصد به شکلی وخیم شود که منجر به تهدید جانی وی گردد، یعنی بدتر شدن وضعیت بیماری بلافاصله پس از بازگشت فرد خارجی مشاهده شود.

براساس قانون موضوعه مذکور دادگاه اجرای فدرال در موارد بیماری، یک معیار سخت‌گیرانه تر در شرایطی اعمال می‌شود که بدتر شدن وضعیت بیماری در کشور مقصد منجر به ایجاد خطر عمومی یا گروهی بر اساس § 60 Abs. 7 Satz 2 AufenthG گردد. این مسئله را در شرایط بیماری در صورتی می‌تواند نظر قرار داد که تعداد زیادی از افراد بیمار در کشور مقصد وجود داشته باشند، که در نتیجه براساس § 60a Abs. 1 و § 23 Abs. 1 AufenthG تصمیم‌گیری خواهد شد. در چنین مواردی، محافظت در برابر دیپورت، تحت § 60 Abs. 7 Satz 1 AufenthG می‌تواند، به صورت پیش گفته، براساس قانون اساسی، در صورتی مدنظر قرار بگیرد که در کشوری که فرد خارجی به آن دیپورت می‌شود (به واسطه شرایط عمومی و یا شرایط خاص فرد) در سطح کشور خطر بسیار جدی به واسطه مراقبت پزشکی لازم، اما غیر قابل دستیابی، مورد انتظار باشد.

پس بر اساس خط مشی BAMF، می‌توانید پاسخ دولت فدرال را به درخواست اعضای گروه پارلمانی DIE LINKE در مورد "تصمیم عملیاتی اداره دولتی مهاجرت و پناهندگی به محافظت از دیپورت به دلیل ابتلا به HIV" مشاهده کنید [سند مکتوب پارلمان آلمان 16/6029 از 09.07.2007](#).

در عین حال، قانونگذار محافظت در برابر دیپورت را به دلایل بیماری بسیار محدود کرده است. و تعیین کرده است که (60 § Abs. 7 AufenthG):

1. به دلایل بیماری، خطر جدی تنها برای بیماری‌های مهم و تهدیدکننده جان بیمار وجود خواهد داشت به واسطه دیپورت، وخیم تر می‌شوند.
بر اساس قانون [BT-Drs. 18/7538](#) صفحه 19 اختلالات اضطراب پس از تروما (PTBS) تهدیدکننده جان فرد و بیماری مهمی که به واسطه دیپورت وخیم تر شوند، نیستند. بدین ترتیب، در موارد PTSD، دیپورت به شکل قانونی مجاز است، " مگر آنکه دیپورت منجر به خطر سلامت جدی و یا به مخاطره افتادن خود فرد شود
2. نیازی نیست که مراقبت پزشکی در کشور مقصد هم‌تراز جمهوری فدرال آلمان باشد و
3. اصولاً، مراقبت پزشکی مناسب حتی در صورتی که در یکی از بخش‌های کشور مقصد نیز ارائه شود، کفایت خواهد کرد.
اما در این زمینه به ماده 8 از منشور احراز شرایط 2011/95 اتحادیه اروپا استناد می‌شود. از این پس، پناجویان بیمار تنها در صورتی می‌توانند به کشور مقصد برای مراقبت پزشکی منتقل شوند که این امکانات از طرف فرد مورد نظر قابل اکتساب باشد، و همچنین § 3e AsylG.

بعلاوه، قانون گزینه دستیابی به محافظت در برابر دیپورت را به دلایل بیماری به واسطه اصول زیر نیز محدود کرده است (§ 60a Abs. 2 c und d AufenthG):

4. به نظر می‌رسد که دیپورت مانعی برای سلامت نباشد.
5. فرد خارجی باید در شرایطی باشد که دیپورت وی بر اساس یک گواهی پزشکی معتبر غیر قابل اعمال شود. این گواهی پزشکی باید شامل شرایط حقیقی باشد که ارزیابی تخصصی، شیوه‌های حقیقت‌یابی، ارزیابی فنی عکس‌های پزشکی (تشخیص)، شدت بیماری و پیامدهای آن برای آن‌ها انجام و تعیین شده است، که بر اساس در پزشکی، از شرایط مورد انتظار مرتبط با بیماری به‌وجود آمده باشند؛ همچنین تبصره‌ها را ببینید: "شرایط گواهی‌های پزشکی" بر اساس قانون تنها گواهی یک " پزشک دارای مجوز " یک گواهی معتبر تلقی می‌شود. گواهی روان پزشکان دارای مجوز کفایت نخواهد کرد.
6. فرد خارجی ملزم به ارائه فوری گواهی پزشکی به مرجع دارای صلاحیت است. اگر فرد خارجی گواهی پزشکی را فوراً ارائه نکند، مرجع دارای صلاحیت ادعای وی را در مورد بیماری بررسی نخواهد کرد، مگر آنکه فرد خارجی بدون آن که مقصر باشد، از دریافت این گواهی منع شده باشد، و یا شواهد دیگری وجود داشته باشد مبنی بر اینکه یک بیماری کشنده و جدی وجود دارد که با دیپورت وخیم تر می‌شود.
7. اگر فرد خارجی گواهی را ارائه کند و سپس مرجع دولتی از وی بخواهد که تحت معاینه پزشک قرار گیرد، در صورتی که فرد بدون دلیل موثق از این دستور سرپیچی کند، مرجع می‌تواند بیماری وی را نادیده بگیرد
8. فرد خارجی باید از الزامات و پیامدهای حقوقی نقض آنها آگاهی داشته باشد.

در صفحه 20 از "استدلالات رسمی" عنوان شده است:

"سلب صلاحیت تنها در صورتی اتفاق نمی‌افتد که فرد خارجی از گرفتن گواهی پزشکی موثق، بدون آن که مقصر باشد، منع شده باشد، و یا در صورتی که دلایلی برای ممانعت از دیپورت، پیرو § 1 Satz 7 Absatz 60 § و 2 AufenthG وجود داشته باشد، یعنی، شواهدی از یک بیماری جدی و کشنده که به واسطه دیپورت وخیم تر شود."

بر اساس حکم [21.06.2016 دادگاه عالی اجرایی Sachsen-Anhalt. 2 M 16/16](#) این قانون عنوان می‌کند که:

1. اگر بیماری اثرگذار روی دیپورت به واسطه گواهی پزشکی موثق بر اساس § 60a Abs. 2c AufenthG تصدیق نشود، و فرض قانونی مربوط به سلامت در سفر تکذیب نشود، عموماً ممنوعیت دیپورت مدنظر قرار نخواهد گرفت. در این مورد، بررسی اجباری صلاحیت خارجی‌ان مد نظر نیست.
2. با این حال اگر شواهد حقیقی وجود داشته باشد مبنی بر اینکه فرد خارجی دچار یک بیماری کشنده یا جدی است که به واسطه دیپورت وخیم‌تر می‌شود، اداره مهاجرت نه تنها دارای اختیار، بلکه ملزم به مدنظر قرار دادن این ملاحظات و

اعمال دستور 24 VwVfG i.V.m. بند 1 VwVfG LSA معاینه پزشکی (به شکل مجدد) است که بتواند اطلاعات کافی برای تعیین این مطلب را به دست بدهد که آیا فرد خارجی دچار بیماری کشنده و جدی که در صورت دیپورت وخیمتر شود هست یا خیر.

3. در این مورد، تنها در صورتی که فرد خارجی از فرمان انجام معاینه پزشکی پیروی نکند، مرجع ندارد که براساس § 60a Abs. 2d Satz 3 AufenthG، بیماری مطروحه را مدنظر قرار ندهد.

ما فرض می‌کنیم پناهجویان بیمار که درخواست خود را برای محافظت بین‌المللی تحت خط مشی دارای فوریت ارائه کرده‌اند، **(بخش زیر را ببینید)**، پیرو § 60 Abs. 7 AufenthG نمی‌توانند تحت محافظت دیپورت قرار بگیرند.

--- 1.6. پناهندگان همجنس‌گرا از کشورهای درگیر جنگ داخلی

نتایج قانونی شکل‌های مختلف پذیرش بسیار متفاوت هستند **(بخش زیر را ببینید)**. این برای پناهندگان همجنس‌گرا از کشورهای درگیر جنگ داخلی است.

به‌عنوان مثال، پناهندگان سوریه در حال حاضر به‌سرعت حائز شرایط محافظت جانبی می‌شوند **(بخش بالا را ببینید)**، اگر شرایط دیگر Dublin-Staat وجود نداشته باشد **(بخش بالا را ببینید)** سپس پناهندگان مجوز اقامت یک‌ساله دریافت می‌کنند، که می‌تواند تمدید شود. با این حال، به محض آن که جنگ داخلی خاتمه پیدا کند، وضعیت محافظت جانبی لغو خواهد شد. سپس پناهندگان بایستی به کشور خود بازگردند.

بعلاوه، گردهم آوری مجدد خانواده برای پناهندگان مشمول محافظت جانبی تا ماه مارس 2018 معلق است. جابه‌جایی همسر تنها تحت شرایط عمومی امکان‌پذیر است **راهنمای حقوق اقامت** را ببینید.

پس، پناهندگان همجنس‌گرا از کشورهای درگیر جنگ داخلی نباید منع دادرسی شود **(بخش زیر را ببینید)**، در حال حاضر آن‌ها نیازی به ارائه اطلاعات پیرامون تعقیبات قضایی و همجنس‌گرایی خود و بیم از تعقیبات قضایی، نخواهند داشت، چرا که آن‌ها به راحتی تحت محافظت قرار می‌گیرند.

شما باید تأکید کنید که می‌خواهید نه تنها به عنوان ذی‌نفع محافظت جانبی، بلکه همچنین به عنوان یک پناهنده مورد پذیرش قرار بگیرید **(بخش بالا را ببینید)** و به همین دلیل است که می‌خواهید تعقیبات قضایی خودتان بدلیل همجنس‌گرایی، و یا ترس از تعقیبات قضایی، را ارائه دهید. اگر تصمیم گیرنده نپذیرد، شما می‌بایست تأکید کنید که این مسئله در جلسه دادرسی عنوان خواهد شد.

در غیر این صورت، آن‌ها می‌توانند در آینده در خصوص عدم پذیرش همجنس‌گرایی خود، ادله موجود را ارائه کنند، چرا که نیازی نیست فوراً تحت دادرسی قرار بگیرند **(بخش زیر را ببینید)**.

2. ورود از یک کشور مبدأ ایمن

خارجیان درخواست کننده پناهندگی از کشورهای مبدأ ایمن، به دلیل بی‌اساس بودن درخواستشان، رد می‌شوند (Art. 16a Abs. 3 GG, § 29a AsylG). کشورهای مبدأ ایمن جمله همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا و کشورهای فهرست شده در Anlage II از § 29a AsylG هستند، که عبارتند از آلبانی، بوسنی و هرزگوین، غنا، کوزوو، مقدونیه، یوگسلاوی سابق، مونته‌نگرو، سنگال و صربستان. کشورهای الجزایر، مراکش و تونس کشورهای مبدأ ایمن تلقی می‌شوند.

درخواست پناهندگی پناهجویان ورودی از مسیرهای هوایی و از کشور مبدأ ایمن بسرعت در فرودگاه بررسی می‌شود (§ 18a AsylG). نظامنامه فرودگاه- با تأیید دادگاه فدرال مبتنی بر قانون اساسی (BVerfGE 94, 166)- طراحی شده است و در نتیجه محافظت حقوقی مؤثر عملاً در آن امکان پذیر نیست.

درخواست پناهندگی سایر پناهندگان از کشورهای مبدأ ایمن بر اساس "روش فوری" بررسی می‌شود (§ 30a AsylG ، بخش زیر را ببینید). محافظت حقوقی به شکلی همانند روش فرودگاه محدود شده است.

پناهجویان ملزم زندگی در "سکونتگاه‌های ویژه" هستند تا زمانی که رأی اداره فدرال داده شود، و احتمالاً تا زمان خروج یا دیپورت شدن. شما در طول اقدامات مربوط به پناهندگی مجاز به کار کردن نیستید (§ 61 Abs. 2 AsylG).

درخواست پناهندگی پناهجویان از کشورهای مبدأ ایمن، فرض می‌شود افراد مشمول از نظر سیاسی در این کشورها مورد سوء رفتار نیستند. در نتیجه پناهجویان باید حقایق و شواهدی را ارائه کنند که این فرض را توجیه کند که در کشور مبدأ خود در خطر سوء رفتار سیاسی قرار دارند و نه در شرایط معمول (Art. 16a Abs. 3 Satz 2 GG, § 29a Abs. 1 AsylG).

3. ورود از یک کشور ثالث ایمن

براساس **Artikels 16a Abs. 2 GG**، افراد خارجی که از یک کشور ثالث ایمن وارد می‌شوند، واجد شرایط پناهندگی نیستند. کشورهای ثالث ایمن، همه اعضای اتحادیه اروپا و کشورهای تعیین‌شده در **Anlage I از § 26a AsylG**، یعنی نروژ و سوئیس، را شامل می‌شوند.

پناهجویان از کشورهای ثالث ایمن تنها می‌توانند به صورت زمینی وارد خاک آلمان شوند. اگر مشخص نشود، اهمیتی ندارد که پناهجویان از کدام کشور ثالث ایمن وارد شده‌اند. کافی است که مشخص شود آن‌ها به صورت زمینی وارد شده‌اند.

اگر پناهجویان و پناهندگان بخواهند از مسیر زمینی وارد جمهوری فدرال آلمان شوند، جلوی ورود آن‌ها گرفته می‌شود (**§ 18 Abs. 2 Nr. 1 AsylG**). اگر مسئولین مرزی در منطقه نزدیک به مرز در زمان ورود آن‌ها را مشاهده کنند، این افراد را باز می‌گردانند (**§ 18 Abs. 3 AsylG**).

اگر کشور ایمن ثالث که ورود از آن انجام شده است مشخص باشد، افراد خارجی که آنجا بازگردانده می‌شوند. اگر مشخص نباشد که پناهجویان از کدام کشور ثالث ایمن وارد شده‌اند، آن‌ها به هیچ کشور ثالثی بازگردانده نمی‌شوند.

در این موارد، افراد خارجی ممکن است در صورتی که به واسطه نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه ویژه، و یا به دلیل محکومیت‌های سیاسی در معرض خطر جانی یا آزادی قرار داشته باشند، به کشور مبدأ خود بازگردانده نشوند. براساس **§ 3 Abs. 1 AsylG** و **§ 60 Abs. 1 AufenthG**، آن‌ها بر اساس کنوانسیون پناهندگی ژنو، پناهنده تلقی می‌شوند (**بخش بالا را ببینید**). این مسئله توسط **BAMF** تصمیم‌گیری خواهد شد.

قانون کشور آلمان برای کسانی که قانون **Dublin-III** برای آن‌ها اعمال می‌شود، به کار گرفته نخواهد شد، بخش زیر را ببینید.

4. نظامنامه دوبلین

در مورد کشورهای ثالث ایمن، به علاوه ایسلند و لیختن‌اشتاین، قانون Dublin III (قانون شماره 604/2013 پارلمان اروپا و مجمع 26.06.2013 شاخص‌ها و روش‌های تعیین کشور عضو مسئول اعمال محافظت بین‌المللی را برای یک شخص متعلق به یک کشور ثالث یا بدون تابعیت در یک کشور عضو، (ABI. EU Nr. L 180/2013 S. 31). با قانون کشور ثالث آلمان منطبق است.

قانون Dublin III مشخص می‌کند که کل آن کشور مسئول انجام فرایند پناهندگی است. این Dublin-Staaten است که پناهجو در ابتدا (به صورت غیرقانونی) وارد آن شده است و یا در خط مشی پناهندگی آن دخیل بوده است.

برای جزئیات بیشتر [بخش زیر را ببینید](#).

5. سوءرفتار سیاسی

یک فرد خارجی در صورتی می‌تواند واجد شرایط پناهندگی بر اساس کنوانسیون پناهندگی ژنو باشد که به واسطه نژاد، مذهب، ملیت، عقاید سیاسی و یا تعلق به یک گروه ویژه در خارج از کشور (کشور مبدأ) خود، ترس از سوءرفتار داشته باشد و به دلیل این ترس نتواند درخواست حمایت بدهد (AsylG Abs. 1 § 3).

در بررسی این که آیا ترس سوءرفتار فرد خارجی مینا و اساسی دارد یا خیر، مهم نیست که او حقیقتاً دارای ویژگی‌های نژادی، مذهبی، ملی، اجتماعی یا سیاسی باشد که منجر به سوءرفتار شود، به شرط آنکه این ویژگی‌ها منسوب به تعقیب کنندگان قضایی باشد (AsylG Abs. 2 § 3b).

بسته به شرایط در کشور مبدأ گروه اجتماعی ویژه می‌تواند گروهی بر اساس ویژگی‌های عمومی جهت‌گیری جنسی باشد. سوءرفتار به واسطه تعلق به یک گروه اجتماعی ویژه تنها در صورتی می‌تواند وجود داشته باشد که صرفاً مبتنی بر جنسیت یا هویت جنسی باشد (AsylG Nr. 4 Abs. 1 § 3b).

بر همین اساس، دادگاه اروپا (ECJ) در 07.11.2013 در مورد (C-199/12 bis C-201/12, Rs.Minister voor Immigratie en Asiel) وجود قوانین کیفری، بخصوص در ارتباط با همجنس‌گرایی (بجز: جرایم کیفری، مثل بچه بازی)، که این افراد را متعلق به یک گروه اجتماعی ویژه می‌کنند، رأی داده است.

همین مسئله در خصوص تعقیبات قضایی که به افراد همجنس‌گرا اعمال می‌شوند نیز وجود دارد.

اگر پناهجویان کشور مبدأ خود را بدون آنکه آسیب دیده باشند، ترک کرده باشند، آن‌ها تنها در صورتی به عنوان پناهنده در نظر گرفته می‌شوند که مطالبه و یک گروه تحت سوءرفتار باشند.

بر اساس قانون موضوعه دادگاه اجرای فدرال، کاربرد "سوءرفتار گروهی" نیازمند "وفور سوءرفتار" است به گونه‌ای که "فرض" سوءرفتار توجیه‌پذیر باشد. به این دلیل، خطر تعداد زیاد تعقیبات قضایی در زمینه حقوق محافظت شده تحت پناهندگی مستلزم آن است که این مسئله دیگر تنها یک مسئله سوءرفتار فردی نباشد و به تعداد زیادی از افراد مرتبط باشد. در عوض، سوءرفتار باید همه اعضای گروه موردنظر را در دوره و منطقه مورد نظر هدف‌گذاری کرده باشد و از نظر کمی و کیفی تکرار شود و موجب نگرانی فردی باشد (Urt. v. BVerwG, [Urt. v. 21.04.2009, 10 C 11/08 juris](#), und [Urt. v. 20.02.2013, 10 C 23.12 juris](#)).

6. اقدامات سوء رفتار

مفهوم سوء رفتار در § 3a Abs. 1 AsylG ذکر شده است. بر این اساس، سوء رفتار تنها در صورتی که به واسطه ماهیت یا تکرار، این اقدامات آنچنان جدی باشند که منجر به تخطی شدید از حقوق بشر شوند، وجود خواهد داشت. اقدامات غیرقانونی متشکل از دامنه‌ای از معیارهای مختلف می‌باشند، مانند نقض حقوق بشر.

از جمله (§ 3a Abs. 2 AsylG) را ببینید

- استفاده از خشونت فیزیکی یا روانی، مثل خشونت جنسی در برابر همجنس گرایان،
- اقدامات قانونی، اجرایی، پلیسی و قضایی در برابر همجنس گرایان که دارای ماهیت تبعیض آمیز باشند،
- تعقیب قضایی یا مجازات نامتناسب یا تبعیض آمیز همجنس گرایان،
- امتناع از محافظت قضایی که منجر به مجازات نامتناسب یا تبعیض آمیز شود.

در نتیجه ECJ در [حکم 07.11.2013](#) خود، عنوان می‌کند این حقیقت صرف که فعالیت‌های همجنس گرایی مشمول مجازات به این شکل هستند، نمی‌تواند اقدام سوء رفتار شناخته شود. از طرف دیگر، خطر حبس در نتیجه فعالیت‌های همجنس گرایی در کشور مبدأ می‌بایست به عنوان مجازات نامتناسب یا تبعیض آمیز تلقی شود و در نتیجه بعنوان اقدام سوء رفتار در نظر گرفته می‌شود.

سوء رفتار می‌تواند از طرف دولت، از طرف احزاب یا سازمان‌های کنترل‌کننده کشور و یا بخش عمده ای از قلمرو، یا از طرف عاملان غیردولتی باشد به شرط آنکه دولت یا احزاب و سازمان‌های حاکم آن، از جمله سازمان‌های بین‌المللی، نتوانند محافظت در برابر سوء رفتار را بدون توجه به اینکه دارای قدرت هستند یا خیر، تأمین نمایند.

محافظت در برابر سوء رفتار باید اجرایی باشد و نه موقتی. به طور کلی این محافظت در هنگامی وجود دارد که دولت یا احزاب و سازمان‌های حاکم آن اقدامات مؤثری را برای ممانعت از سوء رفتار انجام دهند، مثلاً از طریق قوانین کارآمد برای بازرسی و پیگیری اقداماتی که مشمول سوء رفتار هستند، و همچنین در شرایطی که فرد خارجی به این محافظت دسترسی داشته باشد (§§ 3 c und 3 d AsylG).

7. پناهگاه همجنس گرایان

بر این اساس، همجنس گرایان در صورتی می‌توانند پناهندگی آلمان را دریافت کنند که در موطن خود به دلیل گرایش جنسی مورد سوءرفتار قرار بگیرند و در معرض آسیب فیزیکی یا تعقیب قضایی کیفری، و یا تحت رفتار غیرانسانی یا مخری، یا مجازات، باشند. سوءرفتار باید آن‌چنان جدی باشد که منجر به نقض شدید حقوق بشر پایه شود.

هر گونه اقدامی که پناهجویان در معرض آن قرار می‌گیرند یا با آن تهدید می‌شوند، مورد نقض حقوق بشر و سایر اقدامات جدی، تبعیض، محرومیت و اثرات مخرب می‌بایست مدنظر قرار بگیرد. این اقدامات نباید به شکل شتابزده و به این دلیل نادیده گرفته شوند که تنها تبعیض هستند و نقض حقوق بشر نیستند.

چرا که حتی جمعی از اقدامات متفاوت نیز می‌تواند واجد شرایط یک اقدام آسیب زننده باشد. این اقدامات می‌توانند نقض حقوق بشر، و همچنین تبعیض، که به خودی خود واجد شرایط نقض حقوق بشر نیست، باشند. تبعیض در دستیابی به امکانات آموزشی و سلامت، به همچنین محدودیت‌های شغلی و اقتصادی. نیازی نیست که یک اقدام منفرد به خودی خود واجد شرایط نقض حقوق بشر تلقی شود بلکه کلیت اقدامات می‌توانند منجر به تخطی از حقوق انسانی شوند.

از طرف دیگر، توهین، تحقیر و تهدیدات بی‌اساس، و همچنین ایجاد حس زیادی بودن، نمی‌توانند به عنوان " اقدامات سوءرفتار " تلقی شوند. آن‌ها تا حدی جدی نیستند که منجر به نقض شدید حقوق بشر پایه شوند.

8. زوج‌های مردان و زنان

با توجه به اینکه جمع اقدامات مختلف می‌تواند واجد شرایط نقض شدید حقوق بشر باشد (3a Abs. 1 AsylG §)، زوج‌های هم جنس مردان و زنان، در صورتی که نتوانند در کشور مبدأ خود به صورت زوج در کنار یکدیگر زندگی کنند، و شاهد واکنش‌های خشونت‌آمیز از طرف محیط اطراف باشند، تحت این شرایط قرار دارند. این مسئله حتی در کشورهایی که همجنس‌گرایان را مجازات نمی‌کنند و قوانین ضدتبعیض برای همجنس‌گرایان تصویر کرده‌اند نیز وجود دارد. این مسئله برای مثال در بیشتر کشورهای بالکان، که "کشورهای مبدأ ایمن" تلقی می‌شوند، صدق می‌کند.

در این کشورها اگر مشخص شود دو مرد یا دو زن زوج هستند، محیط خصوصی پیرامون آن‌ها (کارفرمایان و همکاران، اساتید دانشگاه و هم‌کلاسی‌ها، خانواده‌ها) واکنش شدید یا حتی خشونت نشان می‌دهند. مردان و زنان از شغل خود رانده می‌شوند و دیگر نمی‌توانند شغل جدیدی پیدا کنند. در دانشگاه‌ها، آن‌ها منزوی و محدود می‌گردند و دیگر نمی‌توانند تحصیل خود را ادامه بدهند. آن‌ها با خشونت از طرف خانواده‌های خود مورد تهدید قرار می‌گیرند. در نتیجه، زوج‌های مردان و زنان در این کشورها نمی‌توانند یک زندگی معمول به عنوان یک زوج همجنس داشته باشند.

پلیس ممکن است در صورت برخورد با قانون شکنان از خشونت استفاده کند. با این حال این مسئله قانون شکنان را برحذر نمی‌دارد، چرا که انتظار نمی‌رود یادگیری از محیط و مجازات‌های سخت بتواند روی رفتار آن‌ها اثر بگذارد. محافظت پیشگیرانه جامع از زوج‌های مرد و زن در برابر خشونت، امکان‌پذیر نیست و نمی‌تواند از طرف پلیس، کارفرما و یا هیئت دانشگاه مورد انتظار باشد. بدین ترتیب مردان و زنان نمی‌توانند به صورت زوج آزادانه با هم زندگی کنند. این نقض شدید حقوق بشر در ارتباط با پناهندگی به شمار می‌رود.

حداقل این توجیهی است برای ممنوعیت دیپورت بر اساس § 60 Abs. 5 AufenthG. EGMR همیشه اشاره کرده است که همزیستی افراد همجنس تحت Art. 8 Abs. 1 EMRK، مبتنی بر حق حرمانگی، قرار می‌گیرد. از زمان حکم [24.06.2010 در پرونده Kopf و اتریش \(Az. 30141/04\)](#)، NJW 2011, 1421. عنوان می‌کند که همزیستی افراد همجنس در دامنه حقوق خانوادگی آن‌ها است. آنطور که Art. 8 Abs. 1 EMRK می‌گوید. در نتیجه دیپورت کردن پناهجویان به کشوری که در آنجا نمی‌توانند حقوق اساسی خود را برای زندگی با شریک زندگی خود به کار گیرند، نقض کنوانسیون اروپایی محافظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی است.

از طرف دیگر، این مردان و زنان نباید از گفتن رازشان در ارتباط با شریک زندگی انتخا بیشتان، بواسطه طرد شدن و منزوی شدن هراس داشته باشند. دادگاه اروپا در [حکم پیش‌گفته 07.11.2013](#) عنوان کرد که در بررسی درخواست پناهندگی، مسئولین ملی دارای صلاحیت نباید پناه جو را ملزم به مخفی نگاه داشتن همجنس‌گرایی خود بصورت یک راز در کشور مبدأ و یا اعمال محدودیت در این زمینه برای دنبال کردن گرایش جنسی به منظور اجتناب از ریسک سوءرفتار نمایند.

معمولاً زوج‌ها اشاره می‌کنند که خانواده‌های آن‌ها تحت هیچ شرایطی نمی‌توانند همزیستی پسر یا دختر خود را با یک مرد یا زن بپذیرند و آن‌ها را مجبور به ازدواج می‌کنند (خطر ازدواج اجباری).

این مسئله بسیار اهمیت دارد که پناهجویان در خط مشی پناهندگی مؤکداً اشاره کنند که این موضوع که همجنس‌گرایان در موطن آن‌ها به عنوان یک گروه دسته سوءرفتار قرار می‌گیرند، برای آن‌ها مسئله ساز نیست، بلکه این موضوع که همزیستی آن‌ها به عنوان یک زوج همجنس‌گرا مورد قبول نیست و چنان واکنش‌های دفاعی را باعث می‌شود که می‌توان آن را نقض کلی حقوق بشر دانست.

در شرایطی که تنها یکی از زوجین بخواهد به آلمان بیاید، قسمت ["پیوند مجدد خانواده" را ببینید](#)

9. قانون موضوعه پیشین دادگاه اداری فدرال و دادگاه‌های اجرایی

بدین ترتیب، قانون موضوعه پیشین دادگاه اجرای فدرال و دادگاه قضایی منسوخ است.

در سال 1988، دادگاه اجرای فدرال همجنس گرایان ایران را تحت قانون پیشین پناهندگی، در معرض سوء رفتار سیاسی تشخیص داد. دادگاه در آن زمان عنوان کرد که لزبین ها و گی های خارجی با "همجنس گرایی بازگشت ناپذیر و اجتنابناپذیر" در صورت وجود شرایط پناهندگی هستند که در معرض خطر جریمه مالی یا مجازات مرگ در کشور مبدأ خودشان باشند. از طرف دیگر، بر اساس این قانون موضوعه، تعقیب قضایی فعالیت همجنس گرایی، اگر "تنها" در جهت مجازات تخطی از اخلاقیات عمومی باشد، کفایت نمی‌کند.

این محدودیت مبتنی بر این دیدگاه است که در جمهوری فدرال آلمان، مردان گی برای مدت 20 سال مورد سوء رفتار بودند. به علاوه، در آن زمان 175 StGB هنوز اجرایی بود، که عقد مبتنی بر رضایت با مردان هم جنس گرا را مشمول مجازات می‌دانست، اما عقد مبتنی بر رضایت با زنان ناهم جنس گرا را مجاز می‌دانست. دادگاه اداری فدرال در مقابل انتقادات به رأی خود مقاومت می‌کرد، و جمهوری فدرال آلمان نیز گی ها را "مورد تعقیب سیاسی" قرار می‌داد.

درخواست پناهندگی و محافظت در برابر دیپورت بر این اساس رد می‌شد که پناهجویان می‌توانند در کشور خود به شکل خصوصی زندگی کنند و در معرض خطر هم نباشند. آن‌ها می‌بایست "خود را پنهان کنند" و یا "بر اساس صلاحدید رفتار کنند" تا مورد سوء رفتار نباشند. BAMF و دادگاه‌های اجرایی از گزارشات "وزارت امور خارجه" استفاده می‌کردند، که متأسفانه در آن‌ها، وضعیت گی ها و لزبین ها در کشور مبدأ به شکل واقع‌بینانه مطرح نمی‌شد؛ در شکل نادرست عنوان می‌شد که گی ها و لزبین ها در این کشورها زندگی خصوصی جنسی ایمنی دارند.

این رویه به واسطه [قانون پیش گفته 07.11.2013](#) دیگر امکان‌پذیر نیست. EuGH عنوان می‌کند که: "در بررسی درخواست پناهندگی، مسئولین دارای صلاحیت نباید انتظار داشته باشند که پناهجو همجنس گرایی خود را در کشور مبدأ مخفی نگاه دارد، و یا آنکه تحت محدودیت‌هایی برای گرایشات جنسی خود قرار بگیرد تا از خطر سوء رفتار رهایی یابد."

10. نظامنامه پناهگاه

BAFM جریان فرایند پناهندگی را در یک نمودار ارائه کرده است. وبسایت آن را برای کسب اطلاعات در مورد هر کدام از بخش‌های ختمشی ببینید.

در وبسایت "Informationsverbund ASYL & MIGRATION" موارد زیر را می‌یابید:

- اطلاعات پایه مربوط به عملکرد مشاوره شماره 2: خط مشی پناهندگی در آلمان- فرایند، مطالعات موردی، اطلاعات بیشتر، جولای 2015
- اطلاعات پیرامون دادرسی فرایند پناهندگی به زبان‌های مختلف. بروشورهای اطلاعاتی می‌توانند اطلاعات مهمی در این مورد به دست بدهند که در طول دادرسی چه چیزی را می‌توان انتظار داشت و به. بعلاوه، آن‌ها شامل اطلاعات کوتاهی پیرامون روند فرایند پناهندگی هستند.

از قانون پناهندگی، روند فرایند پناهندگی به صورت زیر به دست می‌آید: پناهجویان توسط پلیس فدرال، پلیس ملی یا مسئولین مهاجرت به محل احظار برده می‌شوند (بخش زیر را ببینید) و از آنجا در مراکز پذیرش توزیع می‌شوند، و یک شعبه BAMF برای آن‌ها تعیین می‌شود (بخش زیر را ببینید). پناهجویان باید درخواست پناهندگی خود را به این شعبه ارائه بدهند (§ 14 Abs. 1 Satz 1, § 16, § 19 Abs. 1, § 20 Abs. 1 Satz 1 AsylG).

در عین حال، BAMF امکاناتی را برای تسریع فرایند در نظر گرفته است. این امکانات از جمله شامل مراکز ورودی می‌باشند، که فرایند پناهندگی، که پیش‌تر در بخش‌های مختلفی پراکنده بود، متمرکز شده است. این امکانات عبارتند از:

اتاق‌های انتظار

در اتاق‌های انتظار اداره دولتی، پناهجویان با کمک کارمندان نیروهای مسلح آلمان و گمرکات ثبت‌نام می‌شوند و سپس در میان ایالت‌های فدرال توزیع می‌شوند. بدین ترتیب، BAMF از امکان مقایسه سریع اطلاعات این افراد، و موارد دیگر، با پایگاه‌های داده BKA، اطمینان حاصل می‌کند.

صفوف آماده‌سازی

در یک صف آماده‌سازی، پناهجویان ثبت نام می‌شوند، عکس آن‌ها گرفته می‌شود و توسط پزشک معاینه می‌شوند. همچنین از آن‌ها اثر انگشت گرفته می‌شود. سپس داده‌ها برای پایگاه‌های داده پلیس فرستاده می‌شوند. اگر آزمایش منفی باشد، آن‌ها به بخش پذیرش فرستاده می‌شوند.

ادارات محلی / ادارات منطقه‌ای

ادارات محلی، که بخش‌های پذیرش به آن‌ها دسترسی دارند، روند پناهندگی را انجام می‌دهند، و در ادارات منطقه‌ای، افرادی به عنوان اعطا کننده شاخص‌های پذیرش وجود دارند که مسئول اجرای فرایند پذیرش و انجام کارهای مهاجرت هستند.

مراکز دادرسی

مراکز دادرسی تحت حمایت BAMF ایجاد شده‌اند تا کارهای ناتمام پناهندگی را به انجام برسانند. پناهندگانی که درخواست پناهندگی خود را ارائه کرده‌اند به مرکز دادرسی فراخوانده می‌شوند (بخش زیر را ببینید). این دادرسی هسته اصلی فرایند پناهندگی است، که در آن افراد دلایل خود را برای فرار به تفصیل شرح می‌دهند. بر این اساس، در مورد حقانیت آن‌ها برای پناهندگی تصمیم‌گیری می‌شود.

مراکز تصمیم‌گیری

در مراکز تصمیم‌گیری، روند تصمیم‌گیری در خصوص پناهجویان انجام می‌شود، مثلاً پناهجویانی که از سوریه، عراق و اریتره آمده‌اند، و پرونده‌های معوق تعیین تکلیف می‌شوند. بار ترافیکی زیادی در دادرسی وجود ندارد.

مراکز ورود

در سال 2015، BAMF شروع به تأسیس مراکز ورود نمود. در این مراکز، اقدامات زیادی در ایستگاه‌های مختلف در فرایند پناهندگی انجام می‌شوند. تا حد امکان، کل فرایند پناهندگی در مراکز ورود انجام خواهد شد - از چک آپ سلامت، ثبت نام، فرایند شناسایی، سوء سابقه، درخواست پناهندگی، و دادرسی تا تصمیم‌گیری در مورد درخواست پناهندگان و مشاوره اولیه برای ورود به بازار کار.

آدرس مؤسسات مختلف رامی‌توانید در اینجا ببابید.

در مراکز ورود، پناهجویان بصورت زیر دسته بندی می‌شوند (روش خوشه ای).

خوشه A: کشورهای مبدأ با بالاترین نرخ محافظت: پناهجویان سوریه، اریتره، اقلیت‌های مذهبی عراق. فرایند کلی بین 24 تا 48 ساعت طول می‌کشد. اصولاً، تصمیم اتخاذ شده مثبت خواهد بود. این شروع مستقیم اقدامات پذیرش است (دوره های پذیرش، دسترسی به بازار کار).

خوشه B: کشورهای مبدأ دارای نرخ محافظت پایین: بخصوص در مورد کشورهای بالکان غربی صدق می‌کند. باز هم کل فرایند حداکثر 48 ساعت طول می‌کشد. اصولاً تصمیم اتخاذ شده منفی خواهد بود.

خوشه C: موارد پیچیده. در اینجا، پناهجویان معمولاً از مرکز ورود به اداره محلی فرستاده می‌شوند و در آنجا فرایند کار آن‌ها اجرا می‌شود.

خوشه D: موارد Dublin. پناهجویانی که ابتدا به یک کشور دیگر اتحادیه اروپا رفته‌اند. پناهجویان به اداره محلی فرستاده می‌شوند.

--- 10.1. ورود

در اولین برخورد پناهندگان و پناهجویان با پلیس فدرال، پلیس ملی یا مسئولین مهاجرت، آن‌ها باید اطلاعات پناهندگان را به طور کامل ثبت نمایند و آن‌ها را به یک سیستم مرکزی هدایت کنند. این اطلاعات می‌توانند برای همه نهادهایی که در ادامه با پناهندگان سروکار دارند، در دسترس باشند. این کار در جهت ممانعت از ثبت‌نام دوباره پناهندگان و یا گم شدن نام آن‌ها در سیستم است.

جزئیات شخصی مانند نام، تاریخ و محل تولد، اثر انگشت و اطلاعات مربوط به آزمایشات پزشکی و واکنش‌های مثبت می‌شوند. همچنین اطلاعات مربوط به تحصیلات، آموزش‌های فنی و ویژگی‌های دیگر مورد نیاز برای پذیرش سریع و کارایی مثبت می‌شوند. اطلاعات مضاعف مثل گزارشات مذهبی، و اطلاعات دیگر، نیز ثبت می‌شوند.

اثر انگشت ثبت شده، و در پایگاه داده تطبیق داده می‌شود تا مشاهده شود که آیا پناهندگان پیش‌تر در یک کشور دیگر Dublin ثبت‌نام شده‌اند یا خیر قسمت زیر را ببینید.

از آنجا که شما نمی‌توانید در سفارت دیپلماتیک آلمان در کشورهای خارجی برای پناهندگی درخواست ویزا بدهید، پس بیشتر پناهجویان به شکل غیرقانونی می‌آیند. ورود غیرقانونی تحت ماده 14، (1) 95 شماره 3 از قانون اقامت، مستوجب مجازات است. با این حال، پناهجویان تحت ماده (1) 31 کنوانسیون پناهندگی ژنو مجازات نمی‌شوند.

اگر پناهجویان توسط پلیس فدرال دستگیر شوند، معمولاً پلیس به بررسی‌های اولیه در مورد ورود غیرقانونی پناهندگان می‌پردازد. سپس پناهجویان نامه‌ای را از اداره مربوطه در طول چند هفته پس از ورود دریافت می‌کنند مبنی بر اینکه بازرسی اولیه خاتمه یافته است.

برخی از پناهجویان تنها برای ورود از اسناد جعلی استفاده می‌کنند. دادگاه‌های مختلف در این مورد توافق نظر ندارند که آیا این کار مجازات دارد یا خیر. برای حکم بالای 90 روز، شما همیشه باید درخواست استیناف کنید و تلاش کنید که جریمه را کاهش دهید، چرا که جرایم بالاتر منجر به ایجاد مشکلاتی در اعطای مجوز سکونت می‌شود (vgl. § 5 Abs. 3 i.V.m. § 55 Abs. 2 Nr. 2 AufenthG).

--- 10.2. مرکز تماس پناهجویان-تأییدیه ورود- مجوز سکونت

پناهجویان توسط پلیس فدرال، پلیس ملی یا مسئولین مهاجرت به محل احضار برده می شوند. شما ملزم هستید که فوراً به آنجا بروید (Abs. 1 AsylG § 20). اگر آن‌ها این کار را نکنند، درخواست پناهندگی آن‌ها ملغی می شود.

اگر در چنین شرایطی، پناهجویان اثبات کنند که تأخیر ورود آن‌ها ناشی از عواملی خارج از کنترل آن‌ها بوده است، فرآیند کار پیگیری خواهد شد.

در غیر این صورت، اداره فدرال در تصمیم خود آنان خواهد کرد که فرایند پناهندگی متوقف شده است و اینکه آیا ممنوعیت دبیورت تحت § 60 Absatz 5 oder 7 AufenthG وجود دارد یا خیر. این مسئله بر اساس پرونده بررسی خواهد شد (§ 32 AsylG). پناهجویان می‌توانند درخواست اعاده دادرسی بدهند.

پناهجویان فوراً یک ابلاغیه را به عنوان پناه جو ارائه می‌کنند (تأیید ورود). اسناد تأیید ورود دربرگیرنده داده‌های جمع‌آوری شده در آن ثبت‌نام آغازین هستند (Einzeln § 63a AsylG).

از زمان انتشار سند تأیید ورود، پناهجویان مجاز به باقی ماندن در قلمروی فدرال آلمان برای انجام فرایند پناهندگی هستند (مجوز اقامت). در مواردی که سند تأیید ورود ارائه نشده باشد، مجوز اقامت همراه با درخواست پناهندگی داده می‌شود (§ 55 Abs. 1 AsylG). پناهجویان مجوز اقامت را پس از ثبت درخواست پناهندگی دریافت می‌کنند قسمت زیر را ببینید.

سند تأیید ورود محدود به حداکثر شش ماه است و می‌تواند حداکثر تا سه ماه تمدید شود، تا زمانی که پناهجویان درخواستی را برای اداره محلی BAMF ارسال کنند.

نهادهای مسئول صدور آن عبارتند از ادارات محلی یا مراکز پذیرش که افراد خارجی در آن‌ها توزیع شده‌اند. اگر فرد خارجی دیگر ملزم به زندگی در مرکز پذیرش نباشد، سپس اداره افراد خارجی مسئول تعمیم گواهی وی است.

پناهجویان ملزم ورود فوری به مرکز پذیرش هستند، که به آن محل احضار می‌گویند. شما برای این کار باید جواز ورود دریافت کنید. توزیع در مراکز پذیرش از طریق سیستم EASY انجام می‌شود (توزیع اولیه پناهجویان).

در صورتی که پناهجویان بدون تأخیر به مرکز پذیرش نروند، پیامدهای قانونی پیش‌گفته اتفاق خواهد افتاد.

--- 10.3. ابزار ثبت

پناهجویان می‌بایست تا مدت شش ماه در مرکز پذیرش زندگی کنند. پناهجویانی که از یک کشور مبدأ ایمن آمده‌اند (قسمت بالا را ببینید) باید تا زمان تکمیل فرایند پناهندگی، و یا در صورت رد شدن، تا زمان خروج، در مرکز پذیرش باقی بمانند (§ 47 Abs. 1 und 1a AsylG).

--- 10.4. درخواست پناهگاه

پس از ورود به مرکز پذیرش، پناهجویان می‌بایست شخصاً و فرداً (Art. 23 Abs. 1 AsylG) و بدون تأخیر، و یا در زمان تعیین شده توسط نهاد مربوطه به اداره فدرال جهت ارائه درخواست پناهندگی مراجعه کنند (§ 14 Abs. 1 AsylG).

اگر پناهجو در بازداشت باشد، در بیمارستان باشد، و یا صغیر باشد و سرپرشش برای وی درخواست بدهد، ارائه درخواست مکتوب به اداره فدرال تنها در صورتی امکان‌پذیر است که فرد خارجی دارای مجوز اقامتگاه طول مدت کلی بیش از شش ماه باشد (مثلاً دانشجویان خارجی) (§ 14 Abs. 2 AsylG).

در حقیقت، در حال حاضر چندین ماه طول می‌کشد تا درخواست تکمیل شود. براساس ماده (5)6 از منشور خط مشی اتحادیه اروپا EU/2013/32 درخواست می‌بایست حداکثر در طول 10 روز کاری داده شود. از آنجاکه ضرب العجل اجرایی برای منشور خط‌مشی 20.07.2015 منقضی شد (Art. 51 Abs. 1 EuVfRI)، این قانون حاکم خواهد بود. پس اگر بعد از 10 روز کاری از ابلاغ درخواست، پیش اتفاق نیفتد، پناهجویان می‌توانند دادخواست عدم اقدام را براساس VWGO 75 بدهند.

پس از درخواست پناهندگی، فرد خارجی در طول سه روز کاری یک کارت ملی با عکس دریافت خواهد کرد مجوز اقامت. این گواهی شامل تاریخ صدور سند تأیید ورود (قسمت بالا را ببینید) و تاریخ درخواست پناهندگی است (§§ 55, 63 AsylG). این گواهی سند شناسایی افراد خارجی در آلمان است. این گواهی به شما مجوز عبور از مرز را نمی‌دهد (§ 64 AsylG).

--- 10.5. وضعیت حقوقی پناهجویان

محدودیت فضایی/ تعهدات سکونت

مجوز اقامت به لحاظ فضایی محدود به منطقه اداره مهاجرت است که در آن مرکز پذیرش که مسئول پذیرش افراد خارجی است، قرار دارد (§ 56 AsylG). برای ترک محل مجوز لازم است. قرارهای ملاقات در دادگاه و با مسئولین می‌توانند بدون مجوز انجام شوند (§ 58 AsylG). اولین تخطی از محدودیت محل سکونت یک بزهکار محسوب می‌شود (§ 86 AsylG)، و تکرار آن یک جرم کیفری (§ 85 Nr. 2 AsylG).

محدودیت فضایی پس از سه ماه حضور در آلمان برداشته می‌شود. با این حال این کار تا زمانی که لازم باشد پناهجویان در مرکز پذیرش زندگی کنند انجام می‌شود (§ 59a Abs. 1 Satz 2 AsylG)، یعنی برای پناهجویان ورودی از کشورهای مبدأ ایمن (§ 47 Abs. 1 a AsylG)، و برای پناهجویانی که درخواست آن‌ها با روش فوری در حال رسیدگی است (§ 30 Abs. 3 AsylG). آن‌ها می‌بایست تا زمانی که تصمیم اداره فدرال اتخاذ شود و همچنین تا زمان خروج در مرکز ویژه پذیرش باقی بمانند.

پس از خروج از مرکز پذیرش و اتمام مدت سه ماه از تاریخ ورود (سند تأیید ورود)، اداره مهاجرت می‌تواند درخواست حذف محدودیت فضایی را در مجوز اقامت بدهد.

سکونت در سکونتگاه مشترک

پس از حداقل شش ماه، پناهجویان می‌بایست در سکونتگاه‌های دیگری توزیع شوند، به جز در مورد پناهجویان ورودی از کشورهای ثالث ایمن. اقامت عموماً به صورت مشترک خواهد بود (§ 53 AsylG). اقامت در سکونتگاه‌های مشترک، یعنی اصطلاحاً اقامت نامتمرکز، و آپارتمان شخصی توسط دولت ایالتی کنترل می‌شود. تصمیمات توزیع توسط مسئولین کشوری دارای صلاحیت اتخاذ می‌شوند.

درخواست توزیع مجدد در سطح کشور و فرامی‌تواند به مسئولین کشوری دارای صلاحیت داده شود. این درخواست تنها در صورتی پذیرفته خواهد شد که توزیع مجدد به دلایل خانوادگی (پیوند خانوادگی) و یا دلایل پزشکی (مثلاً نزدیک شدن به یک کلینیک تخصصی) و یا براساس مبانی اعتقادی: (مثلاً خشونت و خصومت علیه لژیون‌ها و گی‌ها توسط پناهندگان دیگر و یا آزار جنسی زنان توسط پناهندگان مرد) باشد.

فرصت‌های شغلی

§ 5 AsylbLG عنوان می‌کند که فرصت‌های شغلی در مراکز پذیرش و بخش‌های مشابه در اختیار پناهجویان قرار می‌گیرد، بخصوص برای تعمیرات و نگهداری، و فعالیت‌های مرکز. ضمناً، فرصت‌های شغلی تا حد ممکن مربوط به سازمان‌های دولتی، شهرداری و غیرانتفاعی است، مگر آنکه کار به شکل دیگری انجام شود، و در این منطقه یا در این زمان وجود نداشته باشد.

هم اکنون، حقوق € 1.05 در هر ساعت برای این کار پرداخت می‌شود (§ 5 Abs. 2 AsylbLG). لایحه پذیرش مقرری را به € 0.80 کاهش داده است مگر آنکه پناهجویان، به شکل موردی، اثبات کنند که آن‌ها به واسطه کار، برای تأمین تجهیزات کار، لباس کار، هزینه‌های سفر و یا هزینه‌های تأمین معاش، مخارج مضاعفی دارند. این فرصت‌های شغلی به عنوان " کار " تلقی نمی‌شوند (§ 5 Abs. 5 ArbLG)، و پناهجویان نمی‌توانند مطالبه حداقل دستمزد را داشته باشند.

از تاریخ 01.08.2017، اداره دولتی امور مشاغل یک " برنامه بازار کار برای پذیرش مهاجرین " را ارائه کرده است، که برای مدت سه سال اجرایی می‌باشد (§ 5a AsylbLG). این برنامه 100,000 فرصت شغلی ایجاد می‌کند. پناهجویانی که از کشورهای مبدأ ایمن وارد شده‌اند، و همچنین افراد خارجی که دارای مجوز تعلیق دیپورت هستند، شامل دارندگان مجوز اقامت، مجاز به مشارکت در این برنامه نیستند.

پناهجویانی که می‌توانند کار کنند، اما شغلی ندارند، و به سن 18 سالگی رسیده باشند، و در حال تحصیل تمام‌وقت اجباری نباشند، می‌بایست کار کنند. بعلاوه، ذی‌نفعان می‌بایست از قبل آموزش داده شوند (§ 5a Abs. 3 Satz 1 AsylbLG): "مکتوب".

در صورت عدم پذیرش این کار بدون دلیل موثق، آن‌ها دیگر "اقلام ضروری" را دریافت نخواهند کرد (قسمت زیر را ببینید)، بلکه تنها خدماتی برای تأمین نیاز غذا، سرپناه و گرمایش آن‌ها، و همچنین مراقبت‌های سلامت و جسمی ارائه خواهد شد، که به صورت کالا به آن‌ها داده می‌شود. خدمات دیگر تنها در موارد خاص، و در صورتی که شرایط وجود داشته باشد، برای تأمین نیازهای ضروری آن‌ها ارائه می‌شوند.

این بند در صورتی که پناهجویان دلیل مهم برای رفتار خود داشته باشند (Satz 4 Abs. 12 § XII SGB)، صدق نخواهد کرد. از جمله، ممکن است پناهجویان در زمینه های بازار کار عمومی، آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، و یا تحصیل مشغول باشند.

تأمین کنندگان فرصت‌های شغلی باید در صورت امتناع پناهجویان از پذیرش یا ادامه وظایف شغلی تخصیص یافته، فوراً مسئولین را در جریان قرار دهند، و یا آن‌ها را از این رفتار منع کنند.

اشتغال

پناهجویان تا زمانی که در مرکز پذیرش زندگی می‌کنند مجاز به کار کردن نیستند (بالا را ببینید)، یعنی حداقل برای سه ماه (Satz 1 AsylG Abs. 1 u. Abs. 2 Satz 1). برای پناهجویان ورودی از کشورهای منطقه ایمن، که پس از 31.08.2015 درخواست داده‌اند، ممنوعیت شغلی برای کل دوره فرایند رسیدگی به پناهندگی برقرار است (Satz 2 Abs. 1 AsylG). اگر درخواست پناهندگی پس از 31.08.2015 رد شده باشد، شما یک ممنوعیت کار دائمی دریافت می‌کنید (Satz 3 Abs. 6 Nr. 3 AufenthaltG Abs. 60a).

درخواست مجوز کار می‌بایست در اداره مهاجرت داده شود. "فرم درخواست" می‌بایست توسط درخواست دهنده و کارفرمای مربوطه تکمیل شود. آژانس دولتی باید موافقت خود را اعلام کند (Satz 39 AufenthaltG). موافقت‌نامه در صورتی ارائه می‌شود که آن فرصت شغلی خاص به هیچ شهروند آلمانی یا شهروند دیگر اتحادیه اروپا داده نشده باشد (یعنی اولویت سنجی).

پس از 15 ماه اقامت در آلمان تأییدیه بدون اولویت سنجی داده می‌شود (Satz 2 Abs. 5 Nr. 2 BeschV).

از تاریخ 06.08.2016، اولویت سنجی برای پناهجویان دارای مجوز اقامت (قسمت بالا را ببینید) برای مدت سه سال در 133 منطقه از 156 منطقه سازمان دولتی آمار مشاغل معلق شده است (Satz 23 Abs. 5 Nr. 3 BeschV). 32 منطقه باقی مانده که در آن‌ها اولویت سنجی برای پناهجویان همچنان در طول 15 ماه از زمان اقامت وجود دارد عبارتند از باواریا (اشفنبورگ، بایرویت، هوف، بامبرگ، کوبورگ، فورت، نورنبرگ، شوابنهورت، وایدن، آگزبورگ، مونیخ، پاسو، تروان اشتاین)، نوردراین وستفالن (بوخوم، دورتموند، دویسبورگ، اسن، گلزن‌کیرشن، اوبرهاوزن، رکلینگهاوزن)، مکلنبورگ-فورپومرن (تمامی حوزه منطقه ای)، جزئیات را در Anlage 2 از § 32 در Beschäftigungsverordnung (قانون کار) مشاهده کنید. همچنین پناهجویان دارای مجوز اقامت می‌توانند به عنوان کارگران موقت آژانس کار کنند.

تا زمانی که تأییدیه شغلی ضروری باشد، باید آن را دریافت کرد، چنانچه سازمان دولتی امور مشاغل در طول دو هفته پس از ارائه تأییدیه، هیئت مربوطه را از نقصان اطلاعات ارائه شده برای تصمیم‌گیری در خصوص تأییدیه آگاه نکند، و یا این که کارفرما اطلاعات مورد نیاز را در زمان مناسب ارائه نکند. که این اتفاق هم‌اکنون زیاد رخ می‌دهد. سپس شما باید تاریخ ارائه درخواست را برای تأیید نزد اداره مهاجرت ببرید، پس از سه روز در اداره مهاجرت پیگیر شوید که آیا درخواست تأییدیه به اداره دولتی آمار مشاغل رسیده است یا خیر، و پس از 14 روز از اداره مهاجرت سؤال کنید که آیا پیامی را از آژانس دولتی دریافت کرده است یا خیر. در غیر این صورت، پناهجویان می‌توانند مجوز کار را از اداره مهاجرت بگیرند.

آموزش و کارآموزی

مسئولین مهاجرت به اتباع خارجی دارای تعلیق دیپورت و پناهندگان دارای مجوز اقامت (قسمت بالا را ببینید) آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را برای یک شغل تعیین شده توسط دولت را بدون نیاز به تأییدیه سازمان دولتی امور اشتغال ارائه می‌کنند (Satz 1 Abs. 2 AufenthaltG § 61 Satz 3 Abs. 2 AsylG همراه با Abs. 4 Nr. 2 Abs. 2 BeschV از BeschV).

آموزش‌های شغلی مورد تأیید و تحت قانون همه مشاغل تصدیق شده در حیطه لایحه آموزش‌های فنی حرفه‌ای و قوانین مشابه مهارت‌های شغلی هستند (فهرست مشاغل مورد تأیید دولتی ببینید که توسط سازمان دولتی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای ارائه شده است)

همین موضوع در خصوص کارآموزی های زیر نیز وجود دارد (22 Absatz همراه با 32 Abs. 2 Nr. 1 BeschV) 1 Satz 2 Nummer 1 - 4 از [لایحه حداقل دستمزد](#):

- کارآموزی اجباری تعیین شده از طرف مدرسه، سازمان آموزشی یا دانشگاه،
- کارآموزی در چارچوب برنامه تحت حمایت مالی اتحادیه اروپا یا تعاونی توسعه دوجانبه، و برای
- کارآموزی برای مدت سه ماه
- در جهت دریافت راهبردهای آموزش فنی و حرفه‌ای و پذیرش در یک دوره تحصیلی
- به صورت بخشی از دوره آماده سازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در یک آزمون مقدماتی
- در شرایط آزمون مقدماتی بر اساس SGB III و شاخص‌های آمادگی برای آموزش فنی و حرفه‌ای براساس لایحه آموزش فنی و حرفه‌ای

در مجوز فرض می‌شود که اشتغال فرد خارجی مجاز است. ممنوعیت کار تا زمانی که پناهجو می‌بایست در یک مرکز پذیرش زندگی کند،

- وجود دارد [قسمت بالا را ببینید](#) § (61 Abs. 1 AsylG)،
- اگر فرد خارجی دارای مجوز تعلیق دیپورت یا یک پناه جوی ورودی از یک کشور مبدأ ایمن ([قسمت بالا را ببینید](#)) برای پناهندگی پس از 31.08.2015 درخواست داده باشد و درخواست پناهندگی رد شده باشد (§ 6 Abs. 60a Nr. 3 AufenthG, § 61 Abs. 2 Satz 4 AsylG).
- اگر برای یک فرد خارجی دارای مجوز تعلیق دیپورت، اقدام به خاتمه اقامت به دلایلی که او خود مسئول آن است امکان‌پذیر نباشد، و اگر همکاری ناقص عامل عدم امکان اقدام به خاتمه اقامت باشد (§ 2 Nr. 2 Abs. 60a AufenthG). فرد خارجی مسئول مانع به‌وجودآمده در دیپورت است، به خصوص اگر خود او به واسطه جعل هویت و عاملیت یا اطلاعات نادرست عامل آن باشد.
- اگر فرد خارجی با استفاده از مجوز تعلیق دیپورت به منظور دریافت مزایای لایحه مزایای پناهجویان وارد کشور شده باشد (§ 1 Nr. 60a Abs. AufenthG).

بعلاوه، اعطای مجوز بر اساس صلاحدید مسئولین مهاجرت انجام می‌شود. از دیدگاه وزارت کشور ([بخشنامه 01.11.2016 را ببینید](#))، مسئولین مهاجرت باید توجه ویژه‌ای به شرایط زیر داشته باشند:

برای اعطای مجوز:

- هویت روشن فرد خارجی،
- در اختیار داشتن یک پاسپورت معتبر و یا سند موثق پاسپورت خارجی و یا حداقل اقدام به اخذ آن،
- عدم امکان دیپورت در آینده به شکل واقع‌بینانه،
- سکونت طولانی‌مدت در آلمان،
- مهارت‌های مناسب در زبان آلمانی، چرا که این‌ها از موارد ضروری برای انجام آموزش فنی حرفه‌ای هستند.

در مقابل اعطای مجوز:

- عضویت مخدوش،
- عدم اقدام فرد خارجی برای شفاف‌سازی هویت،
- اقامت کوتاه مدت در آلمان،
- ضعف در زبان آلمانی،
- مشاهده شاخص‌های ملموس خاتمه دوره اقامت، مثلاً طبق خط مشی دوبلین
- ارتکاب جرایم یا نقض مفاد قانونی (مثلاً، نقض محدودیت منطقه سکونت یا شرایط اقامت) یا اقدام بر خلاف رأی دادگاه یا احکام اجرایی.

تأیید پذیرش شرایط آموزش فنی و حرفه‌ای می‌تواند در مرحله دوم به اعطای مجوز تعلیق دیپورت براساس 2 Abs. 60a § 4 ff. AufenthG منجر شود ([قسمت زیر را ببینید](#)).

مزایای موجود تحت لایحه پارانه پناهجویان

در روند کنونی پناهندگی، پناهجویان واجد شرایط دریافت یارانه اجتماعی تحت SGB II (حقوق بی کاری) یا SGB III (کمک‌های اجتماعی) نیستند. شما تنها "نیازهای ضروری" را دریافت می‌کنید، که بصورت کالایی می‌باشد (§§ 3 ff. AsylbLG).

اگر نیازهای ضروری شخص تحت پوشش یارانه نقدی قرار بگیرد، پناهجویان مبالغ کلی فهرست شده در § 1 Abs. 3 AsylbLG را دریافت می‌کنند. این مبالغ کمتر از کمک‌های اجتماعی مطرح شده در قوانین هستند و باز هم به واسطه فوریت های قانونی از 11.03.2016 کاهش پیدا می‌کنند.

کمک هزینه های بیماری محدود به درمان بیماری‌های خاص است (§ 4 AsylbLG). کاشت دندان تنها در صورتی انجام می‌شود که در موارد منفرد به دلایل پزشکی به تعویق نیفتاده باشد. برای بیماری‌های مزمن که درمان آن‌ها طولانی‌مدت است و در نتیجه نمی‌تواند به طور کامل در آلمان انجام شود، براساس قانون § 1 AsylbLG 4 Abs. 1 الزامی به پرداخت وجود ندارد (Bundestagsdrucksache 12/4451 v. 02.03.1993, S. 9 را ببینید).

با این حال، مطالبات تحت § 1 Abs. 4 AsylbLG با الگوی مراقبت بارداری (§ 2 Abs. 4) و با بند آغازین § 1 Abs. 6 AsylbLG تکمیل می‌شوند. براساس این ماده، "کمک هزینه‌های مضاعف" می‌توانند از جمله در جایی پرداخت شوند که نیاز به مراقبت از سلامت عمومی و یا تأمین نیازهای ویژه کودکان وجود دارد. به منظور ایجاد امکان کنترل موارد منفرد، AsylbLG امکان دسترسی به سیستم مراقبت پزشکی را در ورای یارانه‌های تحت بخش § 4 Absatz 1 می‌دهد. این استاندارد، تا زمانی که براساس قوانین اروپا یا قانون اساسی مورد نیاز باشد، یک مطالبه الزام‌آور را بخصوص برای گروه‌هایی که نیاز ویژه به مراقبت دارند، بر اساس صلاحدید، به دست می‌دهد.

از جمله، منشور EU/2013/33 (منشور پذیرش) افراد نیازمند مراقبت، شامل افراد دارای مشکلات شدید جسمی و روانی، و یا افرادی که تحت شکنجه، تجاوز یا شکل‌های دیگر آزار جسمی یا روانی قرار گرفته‌اند و یا تحت خشونت جنسی بوده‌اند و نیازهای ویژه‌ای دارند را مستحق دریافت کمک پزشکی، و در صورت نیاز، کمک روان‌شناسی، می‌داند. به دلیل این شرایط، صلاحدید قانونی در § 1 Absatz 6 AsylbLG برای گروه های خاص تحت منشور پذیرش، به دلیل تفسیر آن در هماهنگی با آنان اروپا، از زمان ضرب العجل اجرایی، به خط مینا کاهش پیدا کرده است (سند مکتوب دولت فدرال در Bundestagsdrucksache 18/9009 v. 04.07.2016 را ببینید).

پیش از انتشار "تأییدیه ورود" (قسمت بالا را ببینید)، افراد واجد شرایط پناهندگی یارانه ای را در جهت تأمین نیازهای غذایی و سرپناه، گرمایش و مراقبت‌های پزشکی دریافت می‌کنند، که به‌صورت کالایی عرضه می‌شود. در صورتی که آن‌ها در مرکز پذیرش ثبت‌نام شده باشند، و یا تأییدیه ورود را گم کرده باشند، این کار انجام نمی‌شود (§ 11 AsylbLG).

پناهجویانی که برای 15 ماه بدون وقفه در آلمان بوده‌اند و در طول اقامت از حدود خود تجاوز نکرده باشند یارانه ای بر اساس SGB XII دریافت می‌کنند (§ 2 AsylbLG) که معادل کمک هزینه خدمات سلامت آن‌ها بر اساس قانون بیمه سلامت است (اصطلاحاً خدمات برابر). اگر یک ارزیابی کلینیکی متناظر وجود داشته باشد، سپس می‌توان درخواستی برای هزینه‌های روان‌پزشکی انجام داد.

بسته به وضعیت شما کارت سلامت از ابتدا، و یا در آغاز دریافت کمک هزینه برابر، در دسترس خواهد بود و بسایب "Gesundheit für Geflüchtete" را مشاهده کنید.

دوره آموزش زبان افراد خارجی دارای مجوز سکونت

پناهجویانی که مجوز اقامت دارند (قسمت بالا را ببینید) و انتظار می‌رود که اقامت قانونی و دائمی دریافت کنند، می‌توانند در طول روند پناهندگی در مکان‌های رایگان در جریان یکپارچه سازی از خدمات دوره آموزش زبان استفاده کنند. با این حال در عمل، پناهجویان دارای "چشم انداز اقامت" پذیرفته می‌شوند (در حال حاضر کشورهای مبدأ سوریه، ایران، عراق، اریتره و سومالی). برای پناه جویی که از یک کشور مبدأ ایمن وارد شده است، فرض می‌شود که اقامت قانونی و دائم مورد انتظار نیست (§ 4 AufenthaltG 44 Abs.).

از 01.01.2017 شرایط مکمل زیر اعمال می‌شوند:

مسئولین دارای صلاحیت ممکن است پناهجویانی که به سن 18 سالگی رسیده‌اند و دیگر تحت آموزش اجباری تمام‌وقت قرار ندارند را در صورتی که بر اساس لایحه یارانه پناهجویان، کمک هزینه دریافت می‌کنند، به شکل مکتوب ملزم به مشارکت در دوره آموزش زبان نمایند (§ 5b Abs. 1 AsylbLG, § 1 Nr. 4 AufenthG, 44a Ab.).

اگر علیرغم اطلاعات مکتوب پیرامون پیامدهای حقوقی، افراد خارجی از مشارکت در دوره آموزش زبان به دلایلی که مربوط به خودشان است اجتماع کنند، آن‌ها دیگر "نیازهای ضروری" را دریافت نمی‌کنند (قسمت بالا را ببینید)، بلکه تنها خدماتی را برای تأمین غذا و سرپناه، گرمایش، مراقبت‌های پزشکی دریافت می‌کنند که به صورت کالایی عرضه می‌شود. خدمات دیگر تنها در موارد خاص، و در صورتی که شرایط وجود داشته باشد، برای تأمین نیازهای ضروری آن‌ها ارائه می‌شوند.

در صورتی که فردی وجود شرایط دریافت یارانه، دلیل موثقی برای رفتار خودش داشته باشد، این اتفاق نمی‌افتد (siehe § 12 SGB XII Abs. 4). یکی از دلایلی که می‌تواند وجود داشته باشد آن است که فرد واجد شرایط کاریابی، کاری را در بازار کار عمومی، کارآموزی یا تحصیلات آغاز کرده باشد.

--- 10.6. نظامنامه دوبلین- مصاحبه مقدماتی

در درخواست پناهندگی، اثر انگشت پناهجویان در پایگاه داده Eurodac مورد بررسی قرار می‌گیرد تا مشخص شود که آیا پناهجویان پیش‌تر در یک کشور دیگر Dublin ثبت‌نام شده‌اند یا خیر.

پس از درخواست رسمی پناهندگی (قسمت بالا را ببینید)، BAFM در ابتدا بررسی می‌کند که آیا یک کشور دیگر Dublin مسئول انجام روند پناهندگی هست یا خیر. در نتیجه، مصاحبه‌های شخصی با درخواست دهنده بر اساس یک پرسش‌نامه انجام می‌شوند تا صلاحیت وی بررسی شود (مصاحبه‌های مقدماتی). پرسش آخر بسیار اهمیت دارد:

"آیا دلیلی برای این حقیقت وجود دارد که درخواست شما برای محافظت بین‌المللی نه در آلمان، بلکه در یک کشور دیگر عضو Dublin رسیدگی می‌گردد: آیا کشورهایی وجود دارند که شما تمایل به انتقال به آن‌ها نداشته باشید؟"

BAFM می‌تواند خودش رسیدگی به روند پناهندگی را برعهده بگیرد، علی‌رغم اینکه این کار مسئولیت یک کشور دیگر عضو Dublin باشد (حق پذیرش داخلی [Art 17 Abs. 1 Dublin III-VO](#)). پناه جو می‌بایست دقیقاً توضیح دهد که چرا باقی ماندن کشور دیگر عضو Dublin برای وی غیرممکن بوده است (بی‌خانمان بودن، شرایط فاجعه بار در کمپ پناهندگان و غیره).

همیشه بسیار مهم است که پروتکل دادرسی پیش از امضا برای پناهجویان ترجمه شود. شکایت‌های بعدی مبنی بر اینکه پروتکل توسط مترجم به درستی ترجمه نشده است و یا خلاصه سازی شده است به هیچ‌وجه پذیرفته شده نخواهند بود.

اگر BAFM صلاحیت کشور دیگر عضو Dublin را تأیید کند، درخواست بازگشت به آن کشور را خواهد داد. همزمان به پناه جو پیرامون درخواست و آغاز روند ختمی Dublin اطلاع رسانی خواهد شد.

درخواست بازگشت می‌تواند دو ماه پس از ابلاغ Eurodac داده شود، برای موارد دیگر، این کار در طول سه ماه انجام می‌شود. گزارش ابلاغ Eurodac از طرف پلیس فدرال، قطعی خواهد بود (قسمت زیر را ببینید). اگر BAFM نتواند این کار را انجام دهد، آلمان مسئول اجرای روند پناهندگی است (Art. 21 Abs. 1 Dublin III-VO). پناه جو می‌تواند برای آن درخواست استیناف کند.

پاسخ کشورهای عضو Dublin که درخواست برای آن‌ها ارسال شده است می‌تواند در طول یک ماه دریافت شود، و این در خصوص ابلاغ Eurodac در طول سه ماه خواهد بود. اگر هیچ پاسخی در طول این بازه زمانی دریافت نشود، دولتی که در آن درخواست داده شده است مسئول انجام روند پناهندگی است (Art. 25 Dublin III-VO).

به دنبال پذیرش دولت مورد درخواست عضو Dublin، آیا سپری شدن ضرب العجل پاسخ‌گویی، BAFM یک ابلاغیه Dublin را منتشر می‌کند: درخواست پناهندگی غیرقابل پذیرش تلقی می‌شود و دستور دبیورته به دولت مربوطه Dublin داده می‌شود.

در عوض، پناه جو می‌تواند در طول یک هفته پس از انتقال، در مقابل دادگاه اداری شکایت کند. همزمان، در طول یک هفته پس از ابلاغ، او باید مطابق § 80 Abs. 5 VwGO، درخواست کند که دادگاه اداری دستور به تعویق انداختن شکایت را بدهد.

(im Folgenden: Eilantrag). در صورتی که درخواست در زمان مناسب پیش از رأی دادگاه پیرامون درخواست فوری داده شود، دیپورت مجاز نخواهد بود (§ 34a Abs. 2 Satz 2 AsylG).

مهم: دوره یک هفته‌ای از تاریخ تحویل به سکونتگاه (تاریخ روی پاکت زرد/ تاریخ پست) آغاز می‌شود، نه از روزی که ابلاغیه به پناه جو داده می‌شود.

دوره انتقال شش ماهه از زمان تأیید کشور عضو Dublin و یا دریافت رضایت‌نامه آغاز می‌شود. ضرب العجل در صورت بازداشت کیفری یا پیش‌دادرسی 12 ماه خواهد بود و اگر فرد "فراری" باشد، 18 ماه است (Art. 29 Dublin III-VO).

ابلاغیه BAFM برای Dublin شامل گزیده جامعی از پرونده است. ضرب العجل انتقال معمولاً در صفحات آخر تعیین شده است و یا می‌تواند با درخواست دسترسی به پرونده، مشاهده شود.

مهم: براساس قانون موضوعه دادگاه اداری فدرال (BVerwG, Urt. v. 26.05.2015 - 1 C 15.15)، دوره انتقال پس از رد شدن درخواست فوری آغاز می‌شود. در نتیجه، شما می‌توانید دوره انتقال را با یک درخواست فوری تمدید کنید.

اگر رضایت‌نامه کشور عضو Dublin مربوط به چند ماه قبل باشد، بهتر است درخواست فوری ندهید بلکه در یک انتقال را به یک شکل دیگر تمدید کنید، مثلاً صرفاً منتظر بمانید یا آنکه در پناهگاه باقی بمانید.

تاکنون، تلاش‌هایی برای تمدید دوره انتقال به واسطه ارائه گواهی پزشکی اداره مهاجرت در شرایط ناتوانی در انتقال پناه جو انجام شده است. این کار به واسطه محدودیت بیشتر شرایط با معاینه بیماری‌ها به عنوان مانعی برای دیپورت دیگر امکان‌پذیر نیست (قسمت بالا را ببینید)

برای مشاهده خط‌مشی دویلین سند زیر را ببینید:

- شبکه اطلاعاتی ASYL & MIGRATION: اطلاعات پایه مربوط به عملکرد مشاوره شماره 2:
- [خط مشی Dublin - پیش‌زمینه، فرایند، مطالعات موردی، اطلاعات بیشتر](#)، سپتامبر 2015
- برای پناهندگی:
- [مساعدت در مقابل دیپورت Dublin: اطلاعات مبنا و نکات مربوط به فعالیت‌های موردی فردی](#)، ژانویه 2015

--- 10.7. کلیسای پناهندگان

برای کلیساهای پناهندگی وبسایت زیر را ببینید: <http://www.kirchenasyl.de/>

کلیساهای پناهندگی در دادرسی های Dublin در صورتی پذیرفتنی خواهند بود که رأی Dublin نهایی باشد و یا تقاضای فوری برای به تعویق انداختن درخواست در مقابل رأی Dublin رد شود.

موقعیت مکانی می‌بایست به شکل مکتوب به اداره مهاجرت و BAFM فوراً در روز اول (ترجیحاً از طریق فکس) اعلام شود، و در نتیجه هیچ‌گونه مخفی کاری قابل قبول نیست. کلیساهای پناهندگی با BAFM در فوریه 2015 توافق کردند افرادی که در کلیسا حضور دارند، "فراری" تلقی نشوند، حتی در موارد "Dublin III". این بدان معنا است که مسئولیت روند پناهندگی حداقل پس از شش ماه، به واسطه گذشته لوله انتقال، به آلمان محول می‌شود.

به علاوه، کلیساها با BAFM توافق کردند که در موارد توجیه‌پذیر و استثنای یک بررسی مورد به مورد در سریع‌ترین زمان ممکن بین کلیسا و BAFM، در شرایطی که به لحاظ حقوقی امکان پذیر باشد، انجام گیرد. برای این منظور، افرادی از کلیسا می‌بایست پرونده‌های مربوطه را به BAFM ارائه کنند، که از آن‌ها شواهد موثق مربوط به دشواری شرایط زندگی در مورد هر فرد بتواند استخراج شود.

اساساً، شعب BAFM پس از دریافت پرونده‌ها نمی‌بایست اقدام دیگری انجام دهند. پس از بررسی پرونده‌ها، تصمیم‌گیری خواهد شد که آیا در این موارد، حق پذیرش در تطابق با VO (EU) Nr. 604/2013 gemäß Artikel 17 Abs. 1 der (Dublin III-VO) می‌تواند به نفع فرد مورد نظر، به واسطه یک مشکل بخصوص، داده شود یا خیر. با تعویق در رأی نهایی، بازگشت به یک کشور دیگر عضو Dublin ضروری نیست.

بهتر است فوراً یک تأییدیه از کلیسا دریافت شود مبنی بر اینکه پناهگاه در داخل کلیسا تأمین می‌گردد و همه کمک هزینه‌های دیگر تا زمان دریافت پارانۀ اجتماعی، پرداخت خواهند شد. این گواهی برای ارائه به اداره رفاه اجتماعی برای ادامه دریافت پارانۀها تحت لایحه پارانۀ پناهندگان و برای مسئلۀ گواهی پایه پزشکی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

--- 10.8. روش فوری

برخی از گروه‌های پناهندگان پس از بازرسی در "مرکز ویژه پذیرش" به پلیس فدرال ارجاع داده می‌شوند (§ 5 Abs. 5a AsylG). روند رسیدگی به پناهندگی می‌بایست در یک هفته انجام شود. اگر این اتفاق نیفتاد، روند رسیدگی به صورت یک روند غیر فوری ادامه خواهد یافت.

رسیدگی فوری، علاوه بر موارد دیگر، (§ 30a AsylG) در موارد زیر نیز می‌تواند اتفاق بیفتد:

- افراد خارجی ورودی از کشورهای مبدأ ایمن، [قسمت بالا را ببینید](#). کشورهای الجزایر، مراکش و تونس نیز باید کشور مبدأ ایمن تلقی شوند.
- افراد خارجی که با ارائه اسناد و اطلاعات جعلی و یا مخفی کردن اطلاعات مهم و یا با عدم ارائه اسنادی که هویت و ملیت آن‌ها را مشخص می‌کند، مسئولین را فریب داده‌اند، و
- افراد خارجی که سندی که امکان تعیین هویت یا ملیت آن‌ها را می‌دهد را از میان برده‌اند، و یا شرایطی که توجیه کننده این فرض باشد.

ما فرض می‌کنیم که همه پناهجویان فاقد مدارک از روش فوری حذف خواهند شد.

پناهجویان ملزم به زندگی در مرکز ویژه پذیرش تا زمان تصمیم‌گیری اداره فدرال، و یا تا زمان خروج، هستند. اگر شما منطقه اداره مهاجرت، که مرکز ویژه پذیرش در آن قرار گرفته است را ترک کنید، درخواست پناهندگی شما باطل خواهد شد.

اگر در چنین موردی، پناهجویان فوراً اثبات کنند که ترک محل از طرف مسئولین مهاجرت و به واسطه شرایطی خارج از کنترل آن‌ها بوده است، رسیدگی ادامه پیدا خواهد کرد.

در غیر این صورت، اداره فدرال روند پناهندگی را متوقف خواهد کرد. پناهجویان می‌توانند درخواست اعاده دادرسی بدهند.

چنانچه درخواست پناهجویان به شکلی کاملاً بی‌اساس یا غیر مجاز رد شود، آن‌ها می‌توانند در مقابل دادگاه اداری در برابر این تصمیم در طول یک هفته شکایت کنند و درخواست خود را برای به تعویق انداختن اجرای حکم، ارائه دهند. درخواست فوری می‌بایست با دلیل و مدرک ارائه شود، چرا که دادگاه اداری تنها با روش مکتوب رأی خواهد داد. اگر درخواست فوری رد شوند، دیپورت می‌تواند انجام شود و علیرغم ادامه دادرسی قانونی، پناهجویان اخراج می‌شوند.

در نتیجه بسیار مهم است که به پناهجویان **LGBTTI*** مشاوره فوری داده شود. با این حال در بیشتر موارد، این امکان‌پذیر نخواهد بود چرا که بسیاری از پناهجویان **LGBTTI***، در هنگامی که همجنس‌گرایی در جامعه آن‌ها تابو است و راهکار آن‌ها تا به امروز مخفی نگاه داشتن گرایش جنسی خود از دیگران بوده است، نمی‌توانند گزارش سرگشاده‌ای در مورد گرایش جنسیت خود و سوء رفتار مربوطه ارائه کنند.

همچنین [مراجع پناهندگان همجنس‌گرایی از کشورهای درگیر جنگ داخلی را مشاهده کنید](#).

--- 10.9. دادرسی

در همه موارد دیگر، هم‌اکنون چندین ماه طول می‌کشد تا پناهجویان به دادرسی احضار شوند.

اگر شانس موفقیت درخواست پناهندگی بالا باشد، آن‌ها باید دادخواست عدم اقدام را به دادگاه اداری بدهند. براساس § 75 VWGO، این درخواست حداقل پس از سه ماه پذیرفته خواهد شد. با این حال، دادگاه‌ها فرض می‌کنند که به واسطه بار کاری سنگین کنونی BAFM، "دلیل مناسبی" برای به‌طول انجامیدن عدم اقدام وجود داشته باشد.

بر اساس آن، روند رسیدگی باید در طول شش ماه تکمیل شود. این فرایند در صورت وجود تعداد زیادی از [EU-Verfahrensrichtlinie 2013/32/EU](#) در Art. 31 Abs. 3 bis 6 بازه‌های زمانی دقیق مربوط به رسیدگی را ارائه کرده است.

پناهجویان، ممکن است تا 9 ماه طول بکشد. استثنائاً، این بازه های زمانی، در صورتی که برای رسیدگی دقیق و کامل لازم باشد، ممکن است از سه ماه فراتر بروند. پس، بازه زمانی ماکزیمم 21 ماه است.

هرچند که منشور خطمشی توسط آلمان در قانون این کشور منعکس نشده است، اما مهلت این عدم انتقال در 20.07.2018 پایان می یابد (Art. 51 Abs. 2 EUVfRI). با این حال، دادگاه های اجرایی هم اکنون ملزم به رعایت این الزامات هستند.

در صورتی که اسناد دیگری در مورد سوء رفتار و یا خطرات احتمالی ارائه نشود، دادرسی تنها را برای شفاف سازی دلایل فرار است (§ 25 AsylG). هسته اصلی دادرسی این پرسش است که چرا فرار اتفاق افتاده است، آیا راه دیگری در کشور مبدأ وجود داشته است یا خیر، و اینکه پناهجویان در صورت بازگشت به کشور مبدأ از چه چیزی هراس خواهند داشت.

در دادرسی، 25 پرسش زیر مطرح می شوند:

1. فرد به چه زبان دیگری به جز زبان تعیین شده می تواند صحبت کند.
2. آیا شما هم اکنون یا در گذشته ملیت دیگر داشته اید؟
3. آیا شما به یک گروه قومی/نژادی به خصوص تعلق دارید؟
4. آیا می توانید مدارک شخصی خودتان مانند شناسنامه، پاسپورت یا معادل آن را به ما بدهید؟
5. آیا در کشور مبدأ خودتان دارای مدارک شخصی مانند شناسنامه، پاسپورت یا معادل آن هستید؟
6. شما به چه دلیل مدارک شخصی خود را ارائه نمی کنید؟
7. آیا می توانید مدارک دیگری (مانند اسناد رسمی، گواهی تولد، پاسپورت، گواهی نامه رانندگی) از خودتان به ما بدهید؟
8. آیا شما مجوز اقامت/ویزای جمهوری فدرال آلمان یا هر کشور دیگر را دارید یا پیش تر داشته اید؟
9. آخرین آدرس رسمی خودتان را در کشور مبدأتان بگویید. آیا تا زمانی که کشور را ترک کردید در همین آدرس بودید؟ اگر نه، در کجا بودید؟
10. لطفاً نام خانوادگی، نام خانوادگی پدر، نام، تاریخ و محل تولد همسران و همچنین تاریخ و محل ازدواج را ذکر کنید.
11. آدرس او کجاست (اگر دیگر در کشور مبدأ خود زندگی نمی کند، لطفاً آخرین آدرس وی در این کشور، و آدرس کنونی وی را ذکر کنید)؟
12. آیا شما فرزندی دارید (لطفاً همه فرزندان، جمله فرزندان بزرگسال را با نام خانوادگی، نام، تاریخ و محل تولد ذکر کنید)؟
13. آدرس آن ها کجاست (اگر آن ها دیگر در کشور مبدأ خود زندگی نمی کنند، لطفاً آخرین آدرس آنها در این کشور، و آدرس کنونی آنها را ذکر کنید)؟
14. لطفاً نام خانوادگی، نام و آدرس والدین خود را ذکر کنید.
15. آیا شما خواهر و برادر، پدربزرگ و مادربزرگ، عمو و عمه ای دارید که در خارج از کشور مبدأ شما زندگی کند؟
16. اطلاعات فردی پدربزرگ پدری شما چیست؟
17. شما به کدام مدرسه/دانشگاه رفتید؟
18. شما چه حرفه ای را یاد گرفته اید؟ آخرین کارفرمای شما چه کسی بوده است؟ آیا شما شرکتی برای خودتان دارید؟
19. آیا خدمت نظامی کرده اید؟
20. آیا پیش تر به جمهوری فدرال آلمان آمده اید؟
21. آیا تاکنون در کشور دیگری درخواست پناهندگی داده اید یا به عنوان پناهنده پذیرفته شده اید؟
22. آیا اعضای خانواده شما در کشور دیگری پناهنده بوده یا درخواست پناهندگی داده اند، و آیا آن ها اقامت قانونی در آنجا دارند؟
23. آیا در مورد رسیدگی به درخواست پناهندگی خودتان در این کشور شکایتی دارید؟
24. لطفاً به ما بگویید که چگونه و در چه زمانی به آلمان آمدید. مشخص کنید که در چه زمانی و چگونه کشور مبدأ خود را ترک کردید، به کدام کشور های دیگر رفتید و چگونه وارد آلمان شدید.
25. در اینجا از درخواست کننده خواسته می شود که پیرامون سوء رفتار و دلایل درخواست پناهندگی خودش توضیح دهد. او می بایست توضیحاتی در مورد ترس خودش از سوء رفتار سیاسی بدهد، پرسش: دلایل خود را ذکر کنید ... (کشور مبدأ) انزوا؟

پناهجویان می بایست پیش از دادرسی بدانند که چه می خواهند بگویند و جزئیات مهم را به خاطر بیاورند. برای گردآوری مطالب و تشخیص ناهماهنگی های بالقوه، شما ابتدا باید مهم ترین تاریخ ها و پیشامدهای یادداشت کنید. با این حال شما نباید این یادداشت ها را به جلسه داد رزین در، تا احساس نشود که شما یک داستان ساختگی را بیان می کنید.

همچنین [مراجع پناهندگان همجنس گرایی از کشورهای درگیر جنگ داخلی را مشاهده کنید.](#)

یک فرد مورد اعتماد می‌تواند پناهجویان را همراهی کند. پناهجویان می‌بایست این مسئله را در سریع‌ترین زمان ممکن به اطلاع BAFM برسانند.

هنگامی که پناهجویان اسناد مربوط به سوءرفتار یا خطر و یا ورود از طریق هواپیما (بلیط و بار نامه) را در ارتباط با خودشان ارائه می‌کنند، باید تأکید کنند که کپی آن‌ها را دریافت نمایند، چرا که اسناد ارائه شده در صورت جلسه ضبط می‌شوند.

دادرسی می‌تواند در حضور یک مترجم انجام شود. پناهجویان می‌توانند در زمان درخواست به BAFM اعلام کنند (قسمت بالا را ببینید) که از چه زمانی در دادرسی استفاده خواهند کرد. این باید زبانی باشد که پناه جو به بهترین شکل بتواند توضیحات خود را با آن ارائه کند.

مترجمین تنها باید به عنوان مترجم در جلسه دادرسی حضور داشته باشند. آن‌ها نباید نظر خودشان را بدهند. اگر پناهجویان احساس می‌کنند که مترجم به درستی ترجمه نمی‌کند و یا انتقال مطالب ضعیف است، آن‌ها می‌بایستی مشکلات را به کارمندان BAFM اعلام کنند و درخواست کنند که مصاحبه با یک مترجم دیگر انجام شود. بعلاوه آن‌ها باید تأکید کنند که انتقادات آن‌ها در صورت جلسه گنجانده شود.

همین مسئله در موارد زیر نیز برقرار است: پروتکل دادرسی می‌بایست پیش از امضا برای پناهجویان به طور کامل ترجمه شود. شکایت‌های بعدی مبنی بر اینکه پروتکل توسط مترجم به درستی ترجمه نشده است و یا خلاصه سازی شده است به هیچ وجه پذیرفته شده نخواهند بود.

--- 10.10. بررسی دفاعیه پناهندگان همجنس گرایی

اصولاً، تصمیم گیرندگان و دادگاه‌های اجرایی BAFM درخواست پناهجویان را تنها بر اساس ارائه درخواستنامه، بررسی می‌کنند، چرا که هیچ شواهد دیگری در دسترس نیست. جنبه‌های زیر معمول هستند:

1. گزارش مشاوره:

اثبات سوءرفتار اظهار شده نیازمند شرح حال دقیق است؛ یعنی پناهجویان می‌بایست شرح دقیقی از اطلاعات و جزئیات مورد را ارائه کنند، که اگر مستند و موثق باشد، احتمالاً با عنوان سوءرفتار سیاسی تلقی خواهد شد.

این شامل اطلاعاتی است که پناهجویان در مورد وقایع در میان نزدیکان خود ارائه می‌کنند، بخصوص تجربیات شخصی، توصیف دقیق و کامل بدون خلاصه سازی مطالب، که برای ادعای اظهار شده جهت اخذ پناهندگی مناسب باشد ([BVerwG](#)، [juris Beschl. v. 26.10.1989, 9 B 405.89](#)). توصیف صادقانه یک فرایند حقیقی، به معنای ارائه جزئیات اساسی، به شکل شفاف و کامل است.

استدلالات ضد و نقیض، در صورتی که نواقص مطالب به درستی اصلاح نشوند، نمی‌تواند این شرایط را تأمین کند.

بر همین اساس، لازم است که پناهجویان دلایل دقیق و جامع خود را برای فرار در دادرسی در مقابل BAM مطرح کنند. با این حال، بسیاری از پناهجویان گی و لژیبن (هنوز) نمی‌توانند در مورد هویت جنسی خودشان و سوءرفتار های مربوطه گزارش شفافی بدهند. اخراج آن‌ها توسط مسئولین خارجی یک مانع بزرگی برای آن‌ها است. بعلاوه پناهجویان در کشورهای مبدأ خودشان با افرادی از دایره فرهنگی خود زندگی می‌کردند. مشکل آنجاست که آن‌ها در کشور خودشان در مقابل مکانیسم‌های سرکوب و انزوا قرار داشته‌اند. با این حال اگر آن‌ها دلیل فرار خود را بعداً بگویند، این می‌تواند یک "پیشرفت بزرگی" باشد، یعنی اینکه پناهجویان پیش‌تر ارائه این دلایل را در دادرسی اول ننگ می‌دانستند، اما در جلسه جدید دیگر این‌گونه نیست.

این مسئله به واسطه اصل [EuGH \(C-148-150/13\) vom 02.12.2014](#) دیگر امکان پذیر نیست. [EuGH](#) عنوان می‌کند که مسئولین ملی دارای صلاحیت (...) نمی‌توانند اظهارات پناهجو به این دلیل نامعتبر بدانند که او در جلسه اول گرایشات جنسی خود را به عنوان علت سوءرفتار اظهار نکرده است."

2. ماهیت و شدت تهدیدات در کشور مبدأ

3. نوعی گرایش جنسی یا اتهام خاص برای درخواست دهنده وجود دارد

تنها کافی است که سوء رفتار ناشی از گرایش جنسی اعلام شود و یا (در صورتی که این کار انجام نشود) محکومیت فرد به یک سوء رفتار قریب الوقوع در آینده برای تصمیم‌گیران اثبات شود.

در مورد **تصمیم پیش‌گفته** دادگاه اداری فدرال، دادگاه‌ها تاکنون همچنین "عمدتاً" به بررسی این مطلب پرداخته‌اند که آیا "همجنس‌گرایی بازگشت ناپذیر" وجود دارد یا خیر. بر این اساس، گرایش پناه جو نه تنها برای فعالیت‌های جنسی با جنس موافق است، که کم‌وبیش تحت اختیار افراد زیربط است، بلکه به شکل قاطعانه و غیرقابل بازگشت اهتمام به فعالیت همجنس‌گرایی یا لذت‌گریزی دارد، و در این شرایط فرد زیربط نمی‌تواند از فعالیت همجنس‌گرایی دست بکشد. در این زمینه، BAFM و یا دادگاه‌های دیگر از پناهجویان می‌خواهند که با هزینه خود "گزارشات روان‌شناسی جنسی" خود را در مورد **درجه همجنس‌گرایی خودشان ارائه کنند**.

BAFM در حال حاضر این ماده را رد کرده است.

همچنین EuGH در **رای (C-148-150/13) خود عنوان می‌کند که:**

- نباید جزئیات فعالیت‌های جنسی پناهجویان از آن‌ها خواسته شود،
- هیچ‌گونه آزمایشی از آن‌ها مورد نیاز نیست (مثل (Phallogram)،
- به‌کارگیری عکس‌ها یا با ویدئوهای ضبط‌شده از آن‌ها در میان شواهد مجاز نیست و
- پرسشگری در مورد چیزهایی که همجنس‌گرایان معمولاً از آن‌ها آگاه هستند مجاز نیست، مثلاً هر چند ممکن است وجود سازمان‌ها برای محافظت از حقوق همجنس‌گرایان در کشور مبدأ سودمند باشد، اما تصمیم‌گیری در مورد صحت دادخواست نباید صرفاً بر اساس این مسائل باشد.

4. اضطراب فردی درخواست دهنده به عنوان یک فرد دارای گرایش جنسی خاص

اساساً مهم نیست که کدام یک از گرایش جنسی وجود داشته باشد. عامل سرکوب می‌تواند خود گرایش جنسی و یا فعالیت‌های مربوطه در حوزه‌های خصوصی یا عمومی باشد.

5. به واسطه گرایش جنسی ممکن است خطراتی وجود داشته باشد

مثال: اگر نوازش در محیط‌های عمومی برای ناهمجنس‌گرایان و همجنس‌گرایان، از اصول اخلاقی غالب تخطی نماید، مطمئناً مجازات نمی‌تواند صرفاً مربوط به یک گرایش جنسی به خصوص باشد. اگر نوع و شدت مشابهی برای این مجازات‌ها، بدون تبعیض، در مورد همه افرادی که به شکل ناشایست رفتار می‌کنند، وجود داشته باشد. با این حال، برای مثال، اگر همجنس‌گرایان در معرض یک مجازات تبعیض‌آمیز شدید به دلیل گرایش جنسی خود باشند تا ما آن را می‌توان تهدید سوء رفتار سیاسی دانست.

6. پیش‌بینی بازگشت

دو پیش‌بینی مورد نیاز است:

- در صورت بازگشت به کشور مبدأ، درخواست کننده با در نظر گرفتن گرایش جنسیت اش، چگونه رفتار می‌کند؟
- مسئولان یا عاملان دیگر چه واکنشی در برابر این رفتار انجام می‌دهند؟

در صورت وجود سوء رفتار در گذشته، فرض اصل Art. 4 Abs. 4 در [Richtlinie 2011/95/EU](#) آنست که در صورت عدم تغییر شرایط در کشور مبدأ، احتمال قابل ملاحظه‌ای برای سوء رفتار مجدد وجود داشته باشد، و محافظت از پناهنده باید انجام شود.

در غیاب وجود سوء رفتار در گذشته، باید مشخص شود که آیا گرایش جنسی فرد در کشور مبدأ علنی شده است یا خیر. چنانچه مشخص شود که خطر سوء رفتار محتمل است، می‌بایست محافظت از پناهنده انجام شود.

در غیاب سوء رفتار در گذشته و بی‌توجهی جامعه پیرامون در کشور مبدأ، باید مشخص شود که آیا درخواست دهنده در بازگشت خود بگونه‌ای رفتار خواهد کرد که منجر به ایجاد خطر سوء رفتار شود یا خیر. همچنین باید بررسی شود که آیا، و چرا، جهت‌گیری جنسی وی تا کنون غیر علنی مانده است، و اینکه آیا درخواست دهنده خودش بواسطه رفتار مناسب باعث این پنهان‌کاری شده است.

از درخواست دهندگانی که تاکنون محتاطانه زندگی کرده‌اند، باید سؤال شود که آیا آن‌ها این کار را از ترس سوءرفتار، و یا بدان دلیل که نمی‌خواستند خانواده و دوستان از این موضوع باخبر شوند، انجام داده‌اند یا خیر.

اگر درخواست دهندگان بشکل موثق اعلام کنند که آن‌ها از ترس سوءرفتار محتاطانه زندگی کرده‌اند، با احراز شرایط دیگر، پناهندگی باید به آن‌ها اعطا شود.

از طرف دیگر اگر درخواست دهندگان عنوان کنند که آن‌ها بر اساس صلاحدید خودشان محتاطانه زندگی کرده‌اند تا کسی را نرنجانند، BAFM فرض می‌کند که آن‌ها خودشان این سبک زندگی را پذیرفتند. در نتیجه پناهندگی رد می‌شود.

--- 10.11. BAMF حکم

پس از رأی مثبت BAFM، درخواست مجوز اقامت مربوطه می‌تواند به اداره مهاجرت داده شود و مجوز از آن اداره دریافت شود. رأی مثبت می‌تواند به‌صورت زیر باشد:

احراز شرایط پناهندگی. احراز شرایط پناهمجو می‌تواند اثرات حقوقی زیر را داشته باشد:

- مجوز اقامت بر اساس § 25 Abs. 1 AufenthG برای مدت سه سال (§ 26 Abs. 1 AufenthG)، و حق تشکیل زندگی پس از سه یا پنج سال ["Abschnitt 11.3. des Ratgebers "Ausländerrecht"](#) مجوز اقامت و مجوز تشکیل زندگی می‌توانند فرد را واجد شرایط اشتغال نمایند.
- پاسپورت بین‌المللی پناهندگان (اصطلاحاً پاسپورت آبی)
- حق دریافت یارانه اجتماعی عمومی
- حق مشارکت در دوره‌های آموزش زبان
- بند مربوط به مسکن همگانی، اما با محدودیت فضایی، [قسمت زیر را ببینید](#)
- تجمیع مجدد خانواده ([قسمت زیر را ببینید](#)) در صورتی که درخواست ویزا در طول سه ماه داده شود (§ 29 Abs. 2 Satz 2 AufenthG)

اعطای پناهندگی. اعطای پناهندگی به معنای وضعیت حقوقی یک فرد واجد شرایط از نظر حق پناهندگی است. در مورد مجوز اقامت § 25 Abs. 2 AufenthG را مشاهده کنید.

اعطای حق سرپناه. احراز شرایط ذی‌نفعان سرپناه شرایط حقوقی زیر را ایجاد می‌کند:

- مجوز اقامت بر اساس § 25 Abs. 2 AufenthG برای مدت یک سال، و پس از آن برای دو سال (§ 26 Abs. 1 Satz 3 AufenthG). مجوز اقامت، دارنده را واجد شرایط اشتغال می‌کند.
- مجوز تشکیل زندگی پس از گذشت پنج سال بر اساس § 26 Abs. 4 AufenthG, siehe den [Abschnitt 11.1. "Ausländerrecht" طبق راهبرد "Ausländerrecht"](#)
- اگر پناهنده پاسپورت ندارد، لازم است تلاش کند پاسپورت کشور مبدأ را بگیرد، و در غیر این صورت پاسپورت خاکستری (پاسپورت جایگزین) به او داده می‌شود
- حق دریافت یارانه اجتماعی عمومی
- حق مشارکت در دوره‌های آموزش زبان
- بند مربوط به مسکن همگانی، اما با محدودیت فضایی، [قسمت زیر را ببینید](#)
- تجمیع مجدد خانواده برای پناهندگان دارای محافظت غیرتکمیلی ([قسمت زیر را ببینید](#)) تا ماه مارس 2018 معلق شده است. در نتیجه انتقال زن یا شوهر تنها تحت شرایط عمومی امکان‌پذیر است [راهنمای حق اقامت](#) را ببینید.

ممنوعیت دیپورت بر اساس § 60 Abs. 5 AufenthG. ممنوعیت دیپورت دارای نتایج قانونی زیر است:

- مجوز اقامت بر اساس § 25 Abs. 3 AufenthG برای حداقل یک سال (§ 26 Abs. 1 Satz 4 AufenthG). ارائه پاسپورت ملی مورد نیاز (§ 5 Abs. 1 Nr. 4 AufenthG). دسترسی نامحدود به بازار کار (§ 31 BeschV)
- مجوز تشکیل زندگی پس از گذشت پنج سال بر اساس § 26 Abs. 4 AufenthG, siehe den [Abschnitt 11.1. "Ausländerrecht" طبق راهبرد "Ausländerrecht"](#)
- حق دریافت یارانه اجتماعی عمومی

- حق مشارکت در دوره‌های آموزش زبان
- بند مربوط به مسکن همگانی، اما با محدودیت فضایی، قسمت زیر را ببینید
- تجمیع مجدد خانواده تنها تحت شرایط عمومی راهنمای حق اقامت را ببینید.

ممنوعیت دیپورت بر اساس § 60 Abs. 7 AufenthG. ممنوعیت دیپورت دارای نتایج قانونی همانند منع اخراج بر اساس § 60 Abs. 5 AufenthG است.

رای منفی **BAFM** می‌تواند به صورت زیر باشند:

عدم پذیرش بی‌اساس. بدین ترتیب، رای **BAFM** به صورت زیر خواهد بود:

1. پناهندگی اعطا نمی‌شود.
2. درخواست پذیرش پناهندگی رد می‌شود.
3. وضعیت پناهندگی غیر تکمیلی اعطا نمی‌شود.
4. ممنوعیت‌های دیپورت بر اساس § 60 Abs. 5 und 7 Satz 1 AufenthG
5. از درخواست کننده خواسته می‌شود که جمهوری فدرال آلمان را در طول 30 روز پس از ابلاغ این حکم ترک کند؛ در صورت اقدام قانونی، مهلت خروج 30 روز پس از تکمیل قطعی روند پناهندگی پایان پیدا می‌کند. اگر درخواست کننده از ضرب العجل تخطی نماید، او به کشور مبدأ دیپورت خواهد شد. همچنین درخواست کننده می‌تواند به کشور دیگری دیپورت شود که از آن وارد شده است، و این کشور ملزم به پذیرش وی است. (§§ 31, 34, 38 Abs. 1 AsylG)

در طول هفته، شکایتی می‌تواند بر علیه حکم منفی صادر شده در دادگاه اداری مطرح شود (§ 74 Abs. 1 Satz 1 AsylG). این کار منجر به تعلیق می‌شود؛ یعنی تا زمان رأی دادگاه اداری، دیپورت معلق می‌گردد (§ 75 Abs. 1 AsylG).

عدم پذیرش مشخصاً بی‌اساس بوده است. می‌تواند به این صورت باشد که مثلاً **BAFM** شرح وضعیت پناه جو به طور کامل غیر قابل باور باشد، یا اینکه از دیدگاه **BAFM**، هیچ مبنای مشخصی برای فرار از یک کشور مبدأ ایمن وجود نداشته باشد (§§ 29a, 30 AsylG).

پیرو **Gemäß § 11 Abs. 7 AufenthG**، اداره فدرال می‌تواند ممنوعیت موقت ورود و اقامت را در مقابل افراد خارجی که درخواست پناهندگی آن‌ها پیرو **§ 29a Absatz 1 AsylG** کاملاً بی‌اساس بوده است، اعلام کند، که با صدور رأی پیرامون درخواست پناهندگی اجرایی می‌شود. در مرحله اول ممنوعیت ورود و اقامت بر اساس **Satz 1**، ضرب العجل نباید از یک سال بیشتر باشد. در موارد بعدی، ضرب العجل نباید از سه سال بیشتر باشد.

فرد شکایت در مقابل عدم پذیرش به شکل بی‌اساس می‌تواند در مقابل دادگاه اداری انجام شود. این شکایت دارای اثر تعلیقی نیست (**§ 75 Abs. 1 AsylG**). در نتیجه، یک درخواست فوری تحت **§ 80 Abs. 5 VwGO** می‌بایست به طور همزمان به منظور اعمال اثر تعلیقی برای اقدام قانونی به دادگاه اداری تسلیم شود. شکایت و درخواست فوری می‌بایست در طول یک هفته پس از رأی عدم پذیرش به دادگاه اداری تسلیم شوند (**§ 74 Abs. 1 AsylG**).

از آنجا که هیچ‌گونه دادرسی در مورد رساله درخواست فوری انجام نمی‌شود، تسلیم درخواست فوری می‌بایست به صورت مکتوب تصدیق شود. باید مشخص شود که چرا "تردیدهای جدی در مورد قانونی بودن" رأی منفی وجود دارد. اگر درخواست فوری رد شود، دیپورت می‌تواند علیرغم ادامه فرایند دادخواهی انجام شود.

عدم پذیرش به دلیل غیرمجاز بودن. این کار تحت نظامنامه **Dublin** برای شرایطی انجام می‌شود که کشور دیگری مسئول اجرای روند پناهندگی باشد (**§ 27a AsylG**). این حکم نه تنها دربرگیرنده تهدید به دیپورت است، بلکه دستوری برای دیپورت به شمار می‌رود. بعلاوه، این ابلاغ تعیین‌کننده ضرب العجل برای اخراج نیست، چرا که برای اخراج نیست، چرا که تنها امکان دیپورت را برای **BAFM** فراهم کرده است.

با این حال، مسئول اجرایی، یعنی اداره مهاجرت، باید به پناه جو گزینه خروج داوطلبانه را در صورتی بدهد که اطمینان حاصل کند او با اراده خود به کشور عضو مسئول بررسی درخواست وی خواهد رفت و خود را در زمان مناسب به نهاد مسئول معرفی خواهد کرد. این انتقال داوطلبانه بدون اجبار اداری، دیپورت محسوب نمی‌شود و در نتیجه منجر به ممنوعیت ورود و اقامت

قانونی پیرو § 11 AufenthG نخواهد شد ([BVerwG, Urt. v. 17.09.2015 - 1 C 26.14 und 1 C 27.14](#)).

در صورتی که درخواست دهنده پیشتر در یک کشور عضو دیگر، تحت محافظت بین‌المللی قرار گرفته باشد (پناهندگی یا محافظت غیر تکمیلی)، عدم پذیرش غیر مجاز خواهد بود. اعطای مجدد پناهندگی در کشور دوم مجاز نیست ([BVerwG, Urt. v. 17.06.2014, 10 C 7.13](#)).

همین موضوع در خصوص استیناف در برابر احکام عدم پذیرش مشخصاً بی‌اساس نیز وجود دارد

هیچ وکیلی در در دادخواهی در مقابل دادگاه اداری وجود نخواهد داشت. با این حال، پیشنهاد می‌شود که از یک وکیل استفاده شود، حتی اگر امکان ارائه فوری دفاعیه به دادگاه وجود دارد.

در مشاجرات تحت لایحه روند پناهندگی، هیچ هزینه‌ای به دادگاه‌ها داده نمی‌شود (§ 83b AsylG).

11. سکونت پس از تأیید

قانونگذاران جابه‌جایی پناهجویان را برای مدت سه سال پس از پذیرش بر اساس "لایحه پذیرش" محدود کرده‌اند.

قانون جدید "§ 12a AufenthG Wohnsitzregelung" برای همه افراد خارجی که پس از 01.01.2016 وارد شده‌اند، شامل موارد زیر، اعمال می‌شود

- واجد شرایط پناهندگی (Art. 16 a GG)،
- پناهندگان (§ 3 AsylG) یا
- محافظت غیر تکمیلی (§ 4 AsylG)، و یا برای کسانی که
- در مورد آن‌ها ممنوعیت دیپورت بیرونی § 60 Abs. 5 u. 7 AufenthG اعطا شده است و برای
- پناهندگانی که مجوز اقامت بر اساس قانون بین‌المللی و یا به دلایل بشردوستانه دریافت کرده‌اند (§§ 22, 23 AufenthG).

1. اقامت در یک ایالت فدرال

برای سه سال، افراد خارجی تنها می‌توانند اقامت در ایالت فدرالی را دریافت کنند که مرکز پذیرش در آن واقع شده است، و آن‌ها برای رسیدگی به درخواستشان به آنجا معرفی شده‌اند (§§ 22, 23 AufenthG). این الزام در صورتی که افراد خارجی، همسران آن‌ها یا شریک زندگی یا فرزندان کوچکتر آن‌ها

- در شغلی برای مدت حداقل 15 ساعت در هفته مشغول به کار هستند، که می‌تواند درآمدی برابر با نیاز متوسط ماهیانه (§ 20 SGB II) و تأمین شرایط سکونت و گرمایش (§§ 20 SGB u. 22 SGB II) برای یک فرد را داشته باشد، و یا مشغول کارآموزی
- یا تحصیل و آموزش هستند، وجود نخواهد داشت.

2. افراد خارجی در مراکز پذیرش: سکونت در یک محل مشخص

تا زمانی که افراد خارجی در یک مرکز پذیرش و یا هر سکونتگاه موقتی دیگری ساکن هستند، ممکن است لازم باشد در طول شش ماه پس از پذیرش، آن‌ها برای حداکثر سه سال در مکان مشخص شده برای تأمین مسکن مناسب ساکن گردند اگر این کار مانع همگرایی آن‌ها با شرایط زندگی در جمهوری فدرال آلمان نشود. اگر، در موارد منفرد، تخصیص مسکن مناسب در طی شش ماه امکان‌پذیر نباشد، در طول شش ماه آینده امکان تخصیص آن وجود خواهد داشت (§ 12a Abs. 2 AufenthG).

3. افراد خارجی در خارج از مراکز پذیرش: سکونت در یک محل مشخص

با این حال، اگر افراد خارجی دیگر در یک مرکز پذیرش یا یک اقامتگاه موقت دیگر ساکن نباشند، ممکن است لازم باشد که آن‌ها در طول شش ماه پس از پذیرش برای مدت حداکثر سه سال در مکان مخصوص شده ساکن شوند تا زمانی که بتوانند

- مسکن مناسبی را فراهم کنند،
- بر اساس A2 از [چارچوب مرجع عمومی زبان‌های اروپایی](#) به زبان آلمانی تسلط کافی پیدا کنند، و
- شغلی را با در نظر گرفتن موقعیت تحصیلات و بازار کار

بیباند (§ 12a Abs. 3 AufenthG)

4. منع سکونت در یک مکان بخصوص

برای اجتناب از انزوای اجتماعی، افراد خارجی نمی‌بایست برای حداکثر سه سال پس از پذیرش در یک مکان به خصوص ساکن شوند، به خصوص اگر انتظار می‌رود که افراد خارجی در آنجا از زبان آلمانی عنوان زبان اصلی خود استفاده نمی‌کنند. در هنگام تصمیم‌گیری می‌بایست شرایط آموزش‌ها و بازار کار محلی مدنظر قرار بگیرد (§ 12a Abs. 4 AufenthG).

5. جرایم

اگر فرد خارجی بر خلاف محدودیت‌های مکانی در قلمروی فدرال ساکن شود و یا سکونتگاه و محل زندگی خود را طبق § 12a AufenthG در سرزمین فدرال انتخاب کنند، نهاد رفاه اجتماعی مسئول محل زندگی آن‌ها، خدمات را تنها بر اساس شرایط فردی ارائه خواهد داد. لازم است که تنها یک کمک هزینه سفر برای انتقال محل سکونت به جایی که فرد خارجی ساکن شده است داده شود.

اگر داور خارجی در یک ایالت فدرال غیرمجاز (حالت 1) یا مکان ممنوعه (حالت 4) ساکن شده باشد، کمک هزینه سفر به مکانی که در قلمروی فدرال مورد نظر است به شکل منظم در زمانی که فرد خارجی بخواهد به جایی که مجاز به زندگی در آن دست برود، داده خواهد شد (§ 23 Abs. 5 SGB XII).

تخطی از الزام به حضور در محل سکونت مشخص شده می‌تواند به صورت یک جرم اداری تا پانصد هزار یورو (حالت 1) یا تا 30,000 یورو (حالت 2 تا 4) جریمه داشته باشد (§ 98 Abs. 3 Nr. 2a u. 2b AufenthG).

6. لغو الزامات

الزامات تحت § 12a Abs. 1 bis 4 می‌بایست در صورت درخواست افراد خارجی، اگر موارد زیر را اثبات کنند، لغو شود،

- این که آن‌ها، همسرشان، شریک زندگی‌شان، یا فرزند کوچک‌ترشان در مکان دیگری شغلی را تحت پوشش بیمه اجتماعی، به صورت پیش گفته، یافته باشد (شماره 2)، که دارای یک درآمد مناسب برای زندگی باشد
- و یا آنکه به کارآموزی یا تحصیل در آن مکان اشتغال داشته باشد، یا همسرشان، شریک زندگی‌شان، یا فرزند کوچک‌ترشان در یک مکان دیگر زندگی کند،
- و یا برای اجتناب از سختی.

سختی در زمانی وجود دارد که

- بر اساس مفاد ارائه شده توسط اداره رفاه جوانان، معیارهای رفاه کودکان و جوانان بر اساس کتاب هشتم قانون اجتماعی تأمین نشود،
- به دلایل شخصی مهم دیگر، امکان قرار گرفتن تحت حمایت کشور دیگری وجود داشته باشد، یا
- محدودیت‌های غیرمعمول مشابهی به دلایل دیگر برای فرد مورد نظر به وجود بیاید.

این مسئله در خصوص گی‌ها و لژیبن‌ها در هنگامی که در یک شهر یا منطقه زندگی می‌کنند که مرکز مشاوره و مراقبت از گی‌ها و لژیبن‌ها در آن وجود ندارد، و جایی برای گرد آمدن آن‌ها نباشد، صدق می‌کند. بخصوص در جهت همگرایی، بهتر است که پناهندگان بتوانند به شبکه‌های خود دست پیدا کنند. همین مسئله در شرایطی که گی‌ها و لژیبن‌ها مجاز به رفتن نزد دوستان یا خویشاوندان (دور) خود نباشند نیز وجود دارد. آن‌ها کمک بسیار زیادی به همگرایی می‌کنند، چرا که معمولاً مسئولیت همگرا کردن فرد را به عهده می‌گیرند.

اگر الزام به اجتناب از سختی ملغی شود، فرد خارجی برای تأمین منفعت خودش می‌بایست در یک مکان مشخص شده، حداکثر سه سال پس از پذیرش، زندگی کند.

برای اعضای خانواده که خانواده را ترک می‌کنند، این الزامات حداقل تا پایان دوره سه ساله مربوط به افراد خارجی وجود دارد، و آن‌ها باید از الزامات پیروی کنند، مگر آنکه یک نهاد واجد شرایط، دستور دیگری داده باشد. اعضای خانواده همچنین می‌توانند درخواست لغو الزام را بکنند.

اقدام بر علیه الزامات و شکایت در مقابل آن‌ها، اثر تعلیقی ندارد. گفت همین‌طور، افراد خارجی می‌بایست از دادگاه اداری، پیرو § 80 Abs. 5 VwGO، درخواست کنند که دستور تعلیق را صادر نماید

ایالت‌های فدرال می‌توانند جزئیات را بر اساس مصلحت مشخص کنند (§ 12a Abs. 9 AufenthG) را ببینید).

12. دوره آموزش زبان افراد خارجی دارای مجوز سکونت

اگر [پناهجویان](#)، (Art. 16 a GG) [پناهندگان](#) (§ 3 AsylG) یا [دارندگان حق محافظت غیر تکمیلی](#) (§ 4 AsylG) برای اولین بار مجوز اقامت بگیرند و به شکل دائمی در قلمروی فدرال ساکن شوند، آن‌ها واجد شرایط یک بار مشارکت در [پارک آموزش زبان هستند](#) (§ 44 AufenthG). اقامت دائم معمولاً زمانی مفروض است که فرد خارجی مجوز اقامت برای حداقل یک سال را دریافت کرده باشد، و یا دارای مجوز اقامت برای بیش از 18 ماه باشد، مگر آنکه سکونت موقتی باشد. یک پناهجو [از یک کشور مبدأ ایمن](#) واجد شرایط اقامت قانونی و دائمی تلقی نمی‌شود.

حق مشارکت یک سال پس از اعطای مجوز اقامت یا در صورت ابطال آن، لغو می‌شود. در صورتی که فرد خارجی برای دوره آموزش زبان دلیلی که تا آن هنگام تحت کنترل خود نبوده‌اند ثبت نام نکند، این ماده برقرار نیست.

دوره آموزش زبان شامل یک دوره آموزشی زبان پایه و ساختاری برای دستیابی به مهارت‌های زبانی کافی و همچنین یک دوره اطلاعاتی برای ارائه اطلاعات مربوط به سیستم حقوقی، فرهنگی و تاریخی در آلمان است (§ 43 Abs. 3 AufenthG).

اگر نیاز مشخصی به دوره آموزشی وجود داشته باشد، الزامی به اثبات حق مشارکت وجود ندارد. اگر افراد خارجی اطلاعات کافی از زبان آلمانی داشته باشند، می‌توانند تنها در دوره اطلاعاتی مشارکت کنند.

افراد پذیرفته شده در روند پناهندگی، پناهندگان و ذینفعان محافظت غیر تکمیلی می‌بایست در دوره آموزشی مشارکت کنند.

- اگر آن‌ها نتوانند حداقل به شکل ابتدایی به زبان آلمانی صحبت کنند. نهادهای مربوطه، الزام به مشارکت را در هنگام ارائه حق اقامت تعیین می‌کنند (§ 44a Abs. 1 Satz 1 Nr. 1 und Satz 2 AufenthG) یا
- در صورتی که آن‌ها تنها بتوانند شکل ابتدایی به زبان آلمانی صحبت کنند، و نهادهای مربوطه افراد خارجی را ملزم به مشارکت در دوره آموزشی می‌کنند (§ 44a Abs. 1 Satz 7 AufenthG).
- در صورتی که آن‌ها نیاز به آموزش‌های ویژه داشته باشند، و نهادهای مربوطه از آن‌ها می‌خواهند که در دوره آموزشی مشارکت کنند (§ 44a Abs. 1 Nr. 3 AufenthG)
- در صورتی که آن‌ها حقوق بیکاری II دریافت می‌کنند، و مشارکت در دوره آموزشی به صورت یک قرارداد عرضه می‌شود (§ 44a Abs. 1 Satz 1 Nr. 2) و یا مسئولین رفاه اجتماعی از آن‌ها می‌خواهند که در این برنامه مشارکت کنند (§ 44a Abs. 1 Nr. 2 und Satz 3 AufenthG).

در صورتی کشور خارج کند علاوه بر شغل دائمی خودش، نمی‌خواهد به یک کار موقت دیگر نیز مشغول شود، الزام باید لغو شود.

الزام‌آور مشارکت در صورتی لغو می‌شود

1. که افراد خارجی در قلمروی فدرال تحت کارآموزی یا آموزش‌های دیگر قرار گرفته باشند،
2. که آن‌ها مشارکت خود را در برنامه‌های آموزشی مشابه در آلمان اثبات کنند، یا
3. که مشارکت آن‌ها در برنامه طولانی مدت به دلیل مراقبت آن‌ها از اعضای خانواده غیرممکن یا غیرمنطقی باشد.

اگر فرد خارجی این الزام به مشارکت را به دلایلی که خودش مسئول آن است تأمین نکند، و یا آزمون نهایی را با موفقیت پشت سر نگذارد، این می‌تواند روی تمدید مجوز اقامت وی (§ 8 Abs. 3 AufenthG)، اعطای مجوز سکونت دائم (§ 9 Abs. 2 Satz 1 Nr. 7 und 8 AufenthG) و روی اخذ تابعیت (§ 10 Abs. 3 StAG) اثرگذار باشد.

در مورد هزینه‌های دوره آموزشی و جزئیات دیگر، [اطلاعات موجود در وب سایت BAFM را مشاهده کنید](#).

13. مجوز

علیرغم الزام قانونی حکم، اغلب اوقات دیپورت انجام می‌شود چرا که پناهجویان طرد شده دارای پاسپورت و مدارک دیگر سفر نیستند. کسب این مدارک معمولاً برای نهادهای مهاجرت مسئول بسیار دشوار است. پس پناهجویان طرد شده، علیرغم رد درخواست پناهندگی آن‌ها، برای چندین ماه، و برخی حتی برای سال‌ها، در آلمان باقی می‌مانند.

همچنین تعلیق دیپورت می‌تواند به دلایل خانوادگی یا پزشکی، در صورت عدم امکان اعطای حق اقامت، داده شود چرا که به عنوان نمونه، فرد خارجی پاسپورت ندارد،

این افراد معاف از اجرای حکم، حق تعلیق دیپورت دریافت می‌کنند (§ 60a AufenthG). این به معنای مجوز اقامت نیست، بلکه تنها به معنای به تأخیر افتادن دیپورت است. مجوز تعلیق دیپورت می‌تواند برای یک ماه، سه ماه یا شش ماه اعطا شود.

سکونت یک فرد خارجی دارای حق تعلیق دیپورت محدود به منطقه فدرال است. محدودیت فضایی در صورتی که فرد خارجی مجاز به سکونت در قلمروی فدرال برای سه ماه بدون وقفه شود، لغو خواهد شد (§ 61 Abs. 1 und 1b AufenthG).

چنانچه وضعیت فرد خارجی مشخص نباشد، او باید در مدت تعلیق دیپورت در جایی که در زمان صدور حکم زندگی می‌کرد، باقی نماند. اداره مهاجرت می‌تواند به اعتبار مقام خود و در صورت درخواست فرد خارجی، مجوز اقامت را تغییر دهد؛ در این شرایط، اعضای خانواده و یا سایر دلایل بشردوستانه که اهمیت مشابهی دارند، می‌بایست مدنظر قرار بگیرند. فرد خارجی می‌تواند به صورت موقتی محل مشخص شده در مجوز اقامت را بدون کسب اجازه ترک کند (§ 61 Abs. 1d AufenthG).

در قانون رفاه اجتماعی آلمان آمده است که پناهجویانی که در مراکز پذیرش حضور ندارند، می‌بایست یارانه نقدی داده شود (§ 3 Abs. 2 AsylbLG). پس از 15 ماه سکونت در قلمروی فدرال بدون وقفه، افراد خارجی یارانه تعلیق دیپورت را بر اساس SGB XII دریافت می‌کنند، مگر آنکه به شکل غیرقانونی طول مدت سکونت خود را تغییر داده باشند (§ 2 AsylbLG).

افراد خارجی دارای حق تعلیق دیپورت، اگر برای سه ماه مجاز به ماندن در آلمان هستند، می‌توانند مجوز کار دریافت کنند. پس از 15 ماه اقامت در آلمان، آزمون اولویت بندی توسط آژانس کاریابی فدرال لغو می‌شود (§ 32 BeschV). در تاریخ 06.08.2016، آزمون اولویت بندی برای پناهجویان دارای حق اقامت (قسمت بالا را ببینید) در 133 منطقه از 156 منطقه آژانس کاریابی فدرال برای مدت سه سال لغو شده است (§ 32 Abs. 5 Nr. 3 BeschV). درخواست برای مجوز کار همانند درخواست برای پناهندگی است.

برای افراد خارجی دارای حق تعلیق دیپورت، در صورتی که آن‌ها برای دریافت یارانه تحت لایحه یارانه پناهجویان اقدام کرده باشند، و یا در صورتی که آن‌ها به دلایلی که تحت کنترل خودشان نبوده است، لغو اقامت گرفته باشند، اشتغال به کار مجاز نیست. این مسئله بخصوص در شرایطی برقرار خواهد بود که آن‌ها خودشان به واسطه جعل هویت و عاملیت و یا ارائه اطلاعات نادرست باعث دیپورت شده باشند (§ 60a Abs. 6 AufenthG).

14. مجوز آموزش فنی و حرفه‌ای

قانون‌گذار وضعیت جذب پناهجویان را به عنوان کارآموز از طریق لایحه دوره آموزشی، برای سازمان‌ها مشخص کرده است. کشاورزان می‌توانند از پناهجویان در دوره کارآموزی آن‌ها، حتی در صورتی که درخواست پناهندگی آن‌ها رد شده باشد، استفاده کنند.

§ 60a Abs. 2 Satz 4 ff. [AufenthG](#) از تاریخ 06.08.2016 مشخص کرده است که فرد خارجی می‌بایست دارای حق تعلیق دیپورت باشد تا بتواند شرایط کارآموزی در یک دوره کارآموزی تعیین شده دولتی یا یک دوره کارآموزی مشابه را کسب کند.

اداره مهاجرت می‌تواند به افراد خارجی مجوز اشتغال بدهد (§ 4 Abs. 2 Satz 3 [AufenthG](#), § 61 Abs. 2 [AsylG](#)). با این حال در صورتی که فرد خارجی منع کار داشته باشد، این نهاد نمی‌تواند این کار را انجام دهد. موافقت آژانس کارایی فدرال مورد نیاز نیست (§ 32 Abs. 2 Nr. 2 u. Abs. 4 [BeschV](#))، برای جزئیات بخش " کارآموزی و اینترنتی " را مشاهده کنید.

هم اکنون دادگاه‌های اداری در مورد این قانون احکام زیادی را صادر کرده اند [فهرست حوزه‌های قضایی](#) را مشاهده کنید.

مشاغل کارآموزی تأیید شده یا قرار گرفته تحت قوانین عبارتند از همه مشاغل تحت حوزه لایحه کارآموزی و قوانین فدرال یا صنعت گری مشابه و همچنین قوانین فدرال یا دولتی مشابه ([فهرست مشاغل تأیید شده دولتی را ببینید که توسط نهاد کارآموزی دولتی ارائه شده است](#)).

کارآموزی تأیید شده بر اساس § 6 Abs. 1 Satz 2 [BeschV](#) می‌بایست طول مدت حداقل دو سال داشته باشد.

فرد خارجی در صورتی که هنوز حقیقتاً مورد کارآموزی نشده باشد، اما انتظار می‌رود که در آینده نزدیک به واسطه قرارداد نهایی شده کارآموزی، وارد آن شود، به عنوان یک فرد در حال کارآموزی شناخته می‌شود.

تعلیق دیپورت برای مدت کارآموزی به صورت تعریف شده در قرارداد کارآموزی، اعطا می‌شود. در صورتی که کارآموزی دیگر اجرا نشود یا لغو شده باشد، تعلیق دیپورت نیز ملغی خواهد شد. کمپانی کارآموزی باید به نهاد مربوط به افراد خارجی در طول یک هفته اطلاع‌رسانی کند.

اگر کارآموزی زودتر از موعد خاتمه پیدا کند یا لغو شود، فرد خارجی می‌تواند یک مجوز تعلیق دیپورت را تنها برای یک بار به مدت شش ماه به منظور یافتن محل دیگری برای کارآموزی و یا بازگشت به کارآموزی خود دریافت کند.

اگر پس از خاتمه موفقیت‌آمیز کارآموزی، در کمپانی موردنظر شغلی یافت نشود، مجوز تعلیق دیپورت یک بار برای مدت شش ماه تمدید می‌شود تا فرد بتواند شغلی متناسب با مهارت فراگرفته شده پیدا کند.

مجوز تعلیق دیپورت در صورت داده می‌شود که شاخص‌های مشهود برای لغو اقامت وجود داشته باشند. این در صورتی وجود دارد که مسئولین مهاجرت اقدامات قطعی برای خاتمه اقامت انجام داده باشند. این شامل همه اقداماتی است که ارتباط حقیقی یا، مهمتر از آن، ارتباط زمانی با دیپورت برنامهریزی شده داشته باشند، مثلاً.

- تماس با سفارت آلمان در کشور مقصد دیپورت برای آماده شدن جهت دیپورت،
- درخواست تدارک و ارائه پاسپورت یا مدرک جایگزین
- درخواست مدرک پاسپورت (یا جایگزین) جهت دیپورت،
- آماده‌سازی درخواست پذیرش مجدد،
- آغاز یک معاینه پزشکی لازم برای تأمین توانایی سفر،
- درخواست حذف از اداره مهاجرت و واگذاری به نهاد مسئول اجرای دیپورت،
- تعیین تاریخ دیپورت،
- ثبت نام فرد خارجی در یک پرواز به خصوص که دیپورت با آن انجام شود یا
- درخواست منع دیپورت.

در صورت اجرایی شدن دستور دیپورت، حکم مبتنی بر § 34a AsylG برای دیپورت فرد خارجی به کشور ثالث مربوطه یک اقدام قطعی برای خاتمه اقامت محسوب می‌شود.

زمان تعیین شده برای اقدامات قطعی جهت خاتمه اقامت، زمان درخواست تعلیق است.

در صورتی که فرد خارجی محکوم به جرم عمدی در قلمروی کشوری شده باشد، مجوز تعلیق دیپورت داده نمی‌شود و یا مجوز تعلیق دیپورت داده‌شده لغو خواهد شد، و مجازات‌هایی تا 50 روز حبس و یا تا 90 روز حبس برای جرایم مطروحه تحت لایحه اقامت یا لایحه پناهندگی در نظر گرفته خواهد شد (§ 60a Abs. 1 Satz 6 AufenthG).

15. تجميع مجدد خانوادگی

اگر افراد خارجی بعنوان " واجد شرایط پناهندگی " و یا " پناهنده " پذیرفته شوند، و همسران آنها همچنان در کشور اصلی این افراد زندگی کنند، این همسران می‌توانند به سفارت آلمان درخواست ویزا بدهند و در طول سه ماه وارد زندگی مشترک با همسر خود شوند. شرط دیگر آن است که امکان زندگی مشترک با همسر در کشور مبدأ و یا یک کشور ثالث که فرد خارجی و همسرش به آن تعلق خاطر دارند، وجود نداشته باشد.

اگر این شرایط تأمین شود، افراد خارجی و همسران آنها نیاز به اثبات این مسئله ندارند که زندگی آنها تأمین شده است و محل مناسبی برای زندگی دارند، § 29 Abs. 2 Satz 2 AufenthG را ببینید. با این حال، همسر باید بتواند حداقل بشکل ابتدایی به زبان آلمانی ارتباط برقرار کند.

برای مشاهده این که افراد خارج و همسرانشان چه شرایطی دارد، [این قسمت را بخوانید](#). برای مشاهده این که کدام اداره ثبت مسئول است و به چه مدارکی نیاز دارید، [این قسمت را بخوانید](#).

یک مهلت سه‌ماهه به واسطه درخواست داده می‌شود. اگر شما و همسرتان موفق به دریافت گواهی زبان در طول سه ماه نشوید و یا نتوانید مراحل اداری مورد نیاز برای تشکیل زندگی مشترک را طی کنید، شما باید در یک مهلت سه‌ماهه به درخواست ویزای خود عنوان کنید که اسناد ناقص را هر چه سریع‌تر تکمیل می‌کنید.

برای پناهندگان دارای مجوز محافظت غیرتکمیلی، تجميع مجدد خانواده تا ماه مارس 2018 معلق است. در نتیجه انتقال زن یا شوهر تنها تحت شرایط عمومی امکان‌پذیر است [راهنمای حق اقامت](#) را ببینید.

16. جرایم پس از فرار و ورود دیر هنگام به جامعه

بر اساس Art. 5 Abs. 3 der Richtlinie 2011/95/EU bzw. § 28 AsylVerfG جرایمی که اصطلاحاً جرایم پس از فرار نامیده می‌شوند، اهمیتی ندارند. این به معنای پیشامد ها و وقایعی است که پس از خروج فرد خارجی از کشور مبدأ خود انجام شده است. این جرایم تنها در صورتی مطرح خواهند بود که ادامه یک محکومیت شدید که از کشور مبدأ آغاز شده است، با وجود داشته باشد. این می‌تواند در هنگامی که گئی ها و لژیبن ها وارد جامعه آلمان می‌شوند و از سوء رفتار، در صورت نیاز به بازگشت به کشور مبدأ خودشان، هراس دارند، منجر به ایجاد مشکلاتی شود.

ورود دیر هنگام به جامعه یک پیامد "تعمدی" نیست، بلکه صرفاً نتیجه یک ویژگی شخصیتی است که همیشه وجود داشته است و به شکل " ناخودآگاه " به دلیل تبعیض یا سوء رفتار در کشور مبدأ سرکوب شده است. در شرایط نمایشی از جهت گیری موجود در کشور مبدأ و برای پناه جوی مربوطه است.

17. نص قوانین، منشورهای اتحادیه اروپا، قوانین و مقررات، دستورالعمل‌های اداری، لینک ها

قوانین و مقررات:

- [قوانین اساسی جمهوری فدرال آلمان](#)
- [کنوانسیون پناهندگی ژنو](#)
- [کنوانسیون حفاظت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی](#)
- [لایحه پناهندگی](#)
- [لایحه اقامت](#)
- [قوانین رفاه اجتماعی آلمان برای پناجویان](#)
- [قوانین اشتغال](#)
- [Dublin III -VO \(EU\) Nr. 604/2013](#) مربوط به پارلمان اروپا و 26.06.2013 که ترسیم کننده شاخص‌ها و اقدامات مربوط به تعیین کشور عضو مسئول رسیدگی به درخواست محافظت بین‌المللی یک فرد تبعه یک کشور ثالث یا بدون تابعیت است که در یکی از کشورهای عضو انجام شده است (نسخه جدید) (ABI. EU Nr. L 180/2013 S. 31)

منشورهای اتحادیه اروپا:

لایحه پناهندگی موارد زیر از منشور اتحادیه اروپا را در بر می‌گیرد:

1. منشور پذیرش [Richtlinie 2003/9/EG](#) مربوط به 28 ژانویه 2003 که حداقل استانداردهای پذیرش پناجویان را در کشورهای عضو اتحادیه اروپا مشخص می‌کند. (ABI. EU Nr. L 31/2003 S. 18) **نسخه جدید:** [Richtlinie 2013/33/EU](#) مربوط به پارلمان اروپا و هیئت 26 ژانویه 2016 که تعیین کننده استانداردهای پذیرش درخواست محافظت بین‌المللی (نسخه جدید) است (ABI. EU Nr. L 180/2013 S. 96) کشورهای عضو می‌بایست قوانین، مقررات و مفاد اجرایی را حداکثر تا 20 جولای 2015 به شکل هماهنگ با مواد 1 تا 12، 14 تا 28 و 30، و ضمیمه I اجرا کنند. این کار هنوز در آلمان انجام نشده است.
2. منشور احراز صلاحیت یا شرایط [Richtlinie 2004/38/EG](#) مربوط به پارلمان اروپا و هیئت 29 آوریل 2004 پیرامون حداقل استانداردهای تعیین شرایط و وضعیت توابع کشورهای ثالث و یا افراد بدون تابعیت به عنوان پناهنده یا افرادی که نیازمند محافظت بین‌المللی هستند، و محتوای محافظت اعطا شده به آن‌ها. (ABI. EU Nr. L 229/2004 S. 35) **نسخه جدید:** [Richtlinie 2011/95/EU](#) مربوط به پارلمان اروپا و هیئت 13.12.2011 پیرامون استانداردهای پذیرش توان به کشورهای ثالث یا افراد بدون تابعیت واجد شرایط محافظت بین‌المللی، وضعیت مشخص پناهندگان یا افراد دارای حق محافظت غیر تکمیلی، و محتوای محافظت اعطا شده به آن‌ها (ABI. EU Nr. L 337/2011, S. 9)
3. منشور نظامنامه [Richtlinie 2005/85/EG](#) مربوط به 1 دسامبر 2005 پیرامون حداقل استانداردهای نظامنامه اعطا یا رد پناهندگی به کشورهای عضو. (ABI. EU Nr. L 326/2005 S. 13) **نسخه جدید:** [Richtlinie 2013/32/EU](#) مربوط به پارلمان اروپا و هیئت 26 ژوئن 2013 پیام نظامنامه عمومی اعطا یا رد محافظت بین‌المللی (ABI. EU Nr. L 180/2013, S. 60)

در وبسایت های زیر می‌توانید اطلاعات سودمندی را بیابید:

- <http://www.asyl.net>
- <http://www.migrationsrecht.net>
- <http://www.proasyl.de>
- <http://www.bamf.de> (بخصوص گزارش ماهیانه تصمیم‌گیرنده)
- <http://www.ggua.de> (Schulungsmaterialien Projekt Q insbesondere)
- <http://www.einwanderer.net>
- <http://www.fluechtlingsrat-berlin.de>
- <http://www.fluechtlingsrat-brandenburg.de>
- <http://www.kirchenasyl.de>

:Informationen über die Herkunftsländer gibt es bei

- <http://www.auswaertiges-amt.de>
- <http://www.amnesty.de>
- <http://www.ecoi.net>
- <http://www.refugees.org>
- <http://www.unhcr.de>
- <http://www.bordermonitoring.eu>

همه اطلاعات کنونی موجود در نظامنامه Dublin می‌توانند از طریق ثبت‌نام در فهرست Dublin حاصل شوند:

dublinliste@googlemail.com